

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Etno-politické aspekty konfliktu na Šrí Lance
a implikace pro konflikt v Myanmaru**

**Ethno-political aspects of the conflict in Sri Lanka and
implications for the conflict in Myanmar**

Jana Tišerová

Plzeň 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Etno-politické aspekty konfliktu na Šrí Lance a implikace pro konflikt v Myanmaru“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne ...

.....

podpis autora

Poděkování

Ráda bych poděkovala svému vedoucímu bakalářské práce Mgr. Martinu Lepičovi za odborné vedení, cenné rady a připomínky, které mi pomohly tuto práci zkompletovat.

Obsah

Úvod	7
1 Data a metodika	11
2 Teoretický a historický rámec	15
2.1 Etnický konflikt	15
2.2 Etnokracie	17
2.3 Teorie konfliktu na Šrí Lance	18
2.3.1 Etnické skupiny na Šrí Lance	18
2.3.2 Politický systém na ostrově	20
2.3.3 Administrativní členění	20
2.4 Historický kontext šrílanského konfliktu	21
2.4.1 Kolonizace (-1947)	21
2.4.2 Nabytí nezávislosti, vznik samostatného státu (1948-1982)	22
2.5 Vypuknutí konfliktu (1983)	24
2.5.1 Průběh konfliktu 1983-1990	24
2.5.2 Průběh konfliktu 1990-2001	25
2.5.3 Průběh konfliktu 2002-2009	26
3 Analýza	28
3.1 Teroristické útoky	28
3.1.1 Distribuce teroristických útoků (1989-1996)	31
3.1.2 Distribuce teroristických útoků (1997-2004)	33
3.1.3 Distribuce teroristických útoků (2005-2012)	34
3.2 Počet obětí	36
3.2.1 Distribuce počtu obětí (1989-1996)	38
3.2.2 Distribuce počtu obětí (1997-2004)	40
3.2.3 Distribuce počtu obětí (2005-2012)	41
3.3 Etnická struktura populace	43
3.3.1 Etnické složení Šrí Lanky ve vybraných letech	44
3.3.2 Distribuce etnických skupin	45
3.3.3 Etnická frakcionalizace v okresech Šrí Lanky (1981, 2001, 2012)	50
3.4 Volební podpora sinhálských a tamilských stran	51

3.4.1	Parlamentní volby 1989.....	52
3.4.2	Parlamentní volby 2001.....	54
3.4.3	Parlamentní volby 2010.....	57
3.5	Korelační analýza vztahů mezi proměnnými	59
3.5.1	Vliv etnické struktury na výskyt konfliktů.....	60
3.5.2	Vliv volby tamilských politických stran na výskyt konfliktů.....	61
4	Interpretace výsledků	63
5	Implikace pro konflikt v Myanmaru	65
6	Závěr.....	67
	Seznam použité literatury a dalších zdrojů	68
	Seznam tabulek a grafů	
	Seznam obrázků	
	Seznam zkratk	
	Seznam příloh	
	Přílohy	
	Abstrakt	
	Abstract	

Úvod

Občanská válka na Šrí Lance je příkladem jednoho z nejméně výraznějších separatistických konfliktů po konci druhé světové války. Jedná se o etno-politický konflikt, který oficiálně započal v roce 1983, ale první náznaky konfliktu se objevovaly již v době nabytí nezávislosti na Velké Británii v roce 1948. Konflikt se primárně odehrává mezi dominantním etnikem na ostrově – Sinhálci a menšinovými Tamily. Jednou z hlavních příčin konfliktu byl odpor ze strany Sinhálců vůči snahám Tamilů o zachování své etnické identity skrze politické a sociální zrovnoprávnění obou etnických skupin. V konfliktu hraje velkou roli politika, přičemž v politickém systému Šrí Lanky převažují sinhálské politické strany, které se snaží o zachování a prosazování sinhálské kultury, jež je rozšířená pouze na Cejlonu. Majoritní etnické postavení umožňuje sinhálským stranám udržovat politickou dominanci v institucích státu a skrze tuto dominanci udržovat etnicky podmíněné strukturální zvýhodnění své skupiny. Hlavním argumentem pro tuto nerovnost je, že více práv pro tamilskou menšinu (rozšířenou také v jižní Indii), bude časem znamenat zánik vlastní sinhálské kultury. Naopak Tamilové usilují o rovnoprávnost pro svou menšinu na ostrově, např. užívání tamilštiny jako úředního jazyka v oblastech, které jsou majoritně obývané tamilskou menšinou, a získání plnohodnotného státního občanství. Obdobný konflikt poháněný strukturální diskriminací se vyskytoval např. v Severním Irsku, nicméně na rozdíl od Šrí Lanky se tento konflikt podařilo utiřit skrze odstranění této diskriminace. Analýze konfliktu v Severním Irsku se věnuje například článek od Mesev, Shirlow a Downs (2009), ze kterého také vychází má první hypotéza (viz níže).

Výběr případu pro analýzu konfliktních událostí jsem zvolila především kvůli neobvyklým aktérům, kteří se konfliktu účastní. Konkrétněji jde o to, že v konfliktu, který za dobu svého trvání čítá několik tisíc obětí na životech, násilí a únosů figuruje náboženství, které je obecně bráno jako nenásilné – buddhismus. V této práci se zaměřuji na etno-politické a geografické příčiny vzniku a eskalace konfliktu, a to skrze analýzu prostorového rozložení konfliktních událostí a zkoumání souvislostí s etnickou promíšeností a podporou pro politické strany. Většina autorů odborných publikací se věnovala rozboru konfliktu pomocí deskriptivní metody. Jako příklad lze uvést články Neil DeVott (2002) a Selvadurai a Smith (2013). Několik dalších autorů se věnovalo příčinám vzniku konfliktu a teoriím s tím spojených - například Korf a Fünfgeld (2005)

ve své práci uvádějí praktické příklady z dvou vesnic ve Východní provincii, konkrétně v okrese Batticaloa a Trincomalee, které se vyznačují výraznou etnickou heterogenitou. Mason (2003) popisuje příčiny vzniku konfliktu na základě strukturálních vztahů mezi etniky, tzv. *uspořádaného* nebo *neuspořádaného* systému etnické stratifikace. V uspořádaném systému jsou odlišné etnické skupiny v prostoru promíchané – jsou zde nadřazená a podřízená etnika. Naopak v neuspořádaném systému žijí etnické skupiny v relativně odlišených enklávách a vztah mezi nimi je podobný externím „mezinárodním“ vztahům. V uspořádaném systému je vznik konfliktu relativně vzácný, jelikož ve většině případů nemá podřízená skupina dostatečné zdroje na to, aby potlačila nadvládu dominantní skupiny. V neuspořádaném systému se konflikt objevuje častěji, a to z důvodu soupeřivosti etnických skupin o dominantní postavení. Další důležitý článek pro mou práci je od autorů Yiftachel a Ghanem (2004), který popisuje politický režim na Šrí Lance spíše jako etnokratický, nežli demokratický. Etnokratický režim je charakteristický politickou dominancí jedné etnické skupiny. Jak je z předchozího pojednání zřejmé, prostorová analýza rozložení konfliktu byla dosud ve výzkumech většinou opomíjena, nicméně se jedná o důležité téma, které může přinést zajímavá zjištění, a proto jsem se rozhodla práci zaměřit právě na toto téma.

Cílem této práce je, na základě studia literatury a definování opomíjených aspektů šrílanského konfliktu, objasnit etno-politické a geografické aspekty konfliktu na Šrí Lance. Konkrétněji, práce se snaží objasnit příčiny vzniku konfliktu v konkrétních místech výskytu a analyzovat jeho průběh a dopady skrze analýzu statistických dat na úrovni šrílanských okresů. Pro účely analýzy jsem zvolila dvě hypotézy, jejichž platnost byla v práci testována. Hypotézy vychází z obdobných výzkumů na téma prostorové distribuce konfliktu v jiných částech světa. Například článek Mesev, Shirlow a Downs (2009) se zabývá prostorovou distribucí obětí konfliktu v hlavním městě Severního Irsku, Belfastu. V podobném duchu se Bhavnani, Miodownik a Choi (2011) zabývají násilím v izraelsko-palestinském konfliktu včetně jeho prostorové distribuce. První hypotéza se týká vztahu mezi prostorovou distribucí konfliktu a etnickou strukturou populace. Předpokládám, že v etnicky promíšených oblastech jsou viditelné etnické, kulturní a sociální rozdíly, které umocňují odpor vůči druhé (zvýhodněné) etnické

skupině skrze denní kontakt s jejími členy. Při eskalaci tohoto odporu je pravděpodobnost vzniku násilných útoků, a tedy konfliktu¹.

H1: *Nejvíce obětí na životech a největší počet teroristických útoků najdeme v etnicky promíšených oblastech.*

Druhá hypotéza sleduje vztah mezi prostorovým rozložením podpory protamilských politických stran a výskytem konfliktních událostí. Předpokládám, že tamilské politické strany jsou ve větší míře voleny v oblastech obývané převážně tamilskou menšinou. Na základě článků Gamini Samaranayake (1999) a Mason (2003) lze předpokládat, že tamilské politické strany jsou radikálnější a v některých případech působí zároveň jako organizovaná teroristická skupina. Na základě tohoto lze očekávat, že se konflikt soustřeďuje do oblastí s převažujícím tamilským obyvatelstvem, zároveň i z důvodu potlačování těchto organizací ze strany šrílanské vlády. Potvrzením této hypotézy by se vyvrátila hypotéza první, jelikož ta předpokládá konflikt v etnicky promíšených oblastech a hypotéza druhá naopak v oblastech tamilských.

H2: *Nejvíce obětí na životech a největší počet teroristických útoků najdeme v oblastech, kde jsou silné protamilské politické strany.*

V závěru práce zjištěné výsledky implikují pro obdobný konflikt v Myanmaru. Zde se odehrává etnický konflikt mezi dominantními Barmánci (buddhisté) a menšinovými Rohingy (muslimové). Konflikt v Myanmaru je aktuální a má podobný průběh jako konflikt na Šrí Lance, jeho přímá analýza by však byla problematická z důvodu nedostupnosti datového souboru. Konflikt započal v roce 2009 mezi Myanmarskou vládou a armádou myanmarské národní demokratické aliance (*Myanmar National Democratic Alliance Army*, MNDA) v oblasti Kokang ve východním státě Shan. V roce 1989 byla tato oblast autonomií, spravována právě MNDA po 20 let. Nicméně v roce 2009 vláda požadovala, aby se MNDA zřekla kontroly této oblasti, což způsobilo vypuknutí konfliktu (Harbom, Wallenstein, 2010).

Práce je rozdělena do sedmi částí. Po úvodním představení tématu a definování cílů práce a hypotéz jsou ve druhé části představeny zdroje dat a metody jejich zpracování. Ve třetí části práce se věnuji teoretickému zarámování práce, které zahrnuje

¹ Pro detailnější pojednání o tom, jak je v této práci chápán konflikt viz kapitola 1 - Data a metodika.

obecné předpoklady pro vznik konfliktu, etnickou a náboženskou strukturu ostrova a jeho stručnou historii před vznikem samostatného státu. Část se zabývá historickým průběhem konfliktu, tato část zahrnuje objasnění příčin a aspektů, které vedly k postupné eskalaci napětí mezi etnickými skupinami. Čtvrtá část je věnována geografické a etno-politické analýze konfliktu a jeho průběhu s využitím statistických dat. Data zahrnují nejen informace o konfliktu či demografickém složení státu skrze grafy, ale také mapování konfliktu. V další části jsou prezentovány a popisovány výsledky výzkumu, včetně interpretace a diskuse výsledků výzkumů a jejich souvislostem s teoretickými předpoklady. V předposlední části porovnávám zjištěné informace a možnosti jejich přenosu pro studium obdobného konfliktu ve státě Myanmar. Poslední kapitola shrnuje hlavní zjištění, diskutuje platnost hypotéz a představuje implikace pro další výzkum.

1 Data a metodika

Pro potřeby této práce je konflikt definován jako akt násilí s počtem obětí na životech a jako akt terorismu. Ostatní typy konfliktu (střety, demonstrace apod.) nejsou v této práci z důvodu nedostupnosti detailních prostorových dat analyzovány. Konflikty se dále dělí dle příčin jejich vzniku, přičemž konflikt na Šrí Lance jsem zařadila jako etno-politický. Dalšími příčinami konfliktu mohou být důvody ekonomické, náboženské a podobně.

V této bakalářské práci využívám sekundární zdroje dat. Statistická data jsou převzata z několika webových databází. Data se týkají vybraných proměnných, konkrétně konfliktních událostí ve formě počtu teroristických útoků a počtu obětí (vysvětlované proměnné), etnického rozmístění obyvatelstva a distribuci volební podpory pro politické strany (vysvětlující proměnné). Analýza se zaměřuje na období po začátku války od roku 1989 do roku 2012. Občanská válka skončila v roce 2009, rozbor tedy zahrnuje také okamžité poválečné důsledky. Data jsou zpracována na úrovni okresů, administrativních i volebních. Statistická data jsou zpracována ve formě grafů a mapových výstupů.

Terorismus je v této práci definován jako politicky, ideologicky či nábožensky motivované plánované jednání jednotlivců nebo skupin jednotlivců, kteří se pomocí síly nebo zastrašování snaží dosáhnout politických nebo náboženských cílů. Jedná se o formu ozbrojeného boje, který vylučuje dodržování válečných konvencí (Strmiska, 2001). Pro analýzu teroristických útoků jsou využita data z webové databáze Global Terrorism Database (2019) (dále jen GTD). GTD je databáze zahrnující informace o teroristických událostech po celém světě od roku 1970 do 2017. Databáze zahrnuje informace o datu a místě události, aktérech a cílech útoku, a počtu obětí či zraněných. Analýza je rozdělena do tří časových období, jedná se o roky 1989-1996, 1997-2004, 2005-2012. V analýze není zahrnut rok 1993, jelikož k danému roku nejsou data. Data o místě uskutečnění teroristického útoku jsou zaznamenána na úrovni měst. V některých případech je místo konfliktu zaznamenáno jako neznámé (*unknown*). V jiných případech nebylo možné přiřadit místo útoku na úroveň okresů, například z důvodu existence stejnojmenných vesnic. Takové případy byly rovněž označeny jako *unknown* a byly z analýzy vyřazeny.

Pro analýzu počtu obětí jsou využita data z webové databáze Uppsala Conflict Data Program (2019) (dále jen UCDP). UCDP poskytuje data o organizovaném násilí ve většině zemí světa od roku 1989 do 2017. Konkrétně publikuje informace o prostorové lokalizaci počtu obětí, násilných činů a jeho aktérech. Analýza je rozdělena do tří časových období, jedná se o roky 1989-1996, 1997-2004, 2005-2012. Podobně jako u teroristických útoků byla data za počet obětí zpracována do konkrétních míst, která byla následně zařazena do okresů. V několika případech nebylo zcela zřejmé, do kterého okresu místo spadá. Tento metodický problém je však vzhledem k počtu takovýchto případů marginální a neschopný ovlivnit celkové výsledky analýzy.

Data týkající se distribuce etnicity jsou převzata z oficiálních webových databází šrilanské vlády (Government of Sri Lanka, 2019), konkrétně z oddělení cenzu a statistiky (Department of Census and Statistics, 2019). Zde jsou k dispozici data demografické, ekonomické a kulturní povahy. Konkrétně se jedná o data, která se týkají počtu obyvatel a jeho etnické a náboženské distribuce v jednotlivých okresech státu. Informace v databázi jsou vydávány ve třech různých jazycích – sinhálštině, tamilštině a angličtině. Nicméně, některé dokumenty existují pouze v jednom jazyce. Z důvodu rizika chybné interpretace jsem se rozhodla využívat pouze dokumenty v anglickém jazyce, kterých však bylo pro potřeby analýzy dostatečné množství. Analýza distribuce etnických skupin byla provedena za rok 2012. Během 30 let občanské války se při každém cenzu měnily administrativní jednotky, ve kterých sčítání probíhalo. Při sčítání v roce 1981 tvořily okresy Kilinochchi a Jaffna společnou administrativní jednotku, data z těchto okresů byla během konfliktu statistickým úřadem pouze odhadnuta. Při sčítání v roce 2001 se okresy v Severní provincii sčítaly jako jeden. Jedná se o okresy Jaffna, Mannar, Vavuniya, Mullaitivu a Kilinochchi, a jejich údaje byly rovněž pouze odhadnuty. V okresech Batticaloa a Trincomalee byl počet obyvatel také odhadnut, a to na základě registrovaných narozených a úmrtí.

Data týkající se distribuce volební podpory jsou také převzata z oficiálních webových databází šrilanské vlády (Government of Sri Lanka, 2019), konkrétně ze stránek volební komise (Election Commission, 2019) s výsledky parlamentních voleb od roku 1947 do současnosti. Zde jsem využila data týkající se zvolených politických stran v okresech státu za roky 1989, 2001 a 2010. Analýza byla provedena součtem všech hlasů jednotlivých tamilských politických stran v letech 1989, 2001 a 2010.

Volební rozdělení okresů se liší od administrativního rozdělení. Místo 25 okresů jich je pouze 24. Okresy Jaffna a Kilinochchi jsou sjednoceny do jednoho okresu s názvem Jaffna. Zbylé okresy v Severní provincii, tedy okresy Mannar, Mullaitivu a Vavuniya jsou také sjednoceny do jednoho okresu s názvem Vanni. Zbylé volební okresy se shodují s administrativními, pouze okresy Amapara a Kandy nesou jiný název. Okres Amapara je přejmenován na Digamadulla a okres Kandy na Mahanuwara.

Ačkoliv data vykazují některá omezení či nepřesnosti, čímž pádem může dojít k určitému pokřivení dosažených výsledků, je analýza jejich prostorové distribuce a porovnání v různých časových obdobích potenciálně velmi přínosná a dosud velmi málo publikovaná. Přínosy této analýzy jsou tedy výrazně větší než možná rizika daná mírnou nepřesností dat.

Pro analýzu etnické promíšenosti v okresech, tedy zda je okres homogenní či heterogenní bylo nutné vypočítat *index etnické frakcionalizace*. Index je založen na pravděpodobnosti, že dvě náhodně vybrané osoby žijící ve sledovaném území budou ze dvou odlišných etnických skupin (Faeron, 2003). Pomocí tohoto indexu jsem zjistila, zda se v konkrétní oblasti koncentruje větší množství etnik a jaké jsou podíly jejich zastoupení. Hodnota indexu se pohybuje mezi 0 a 1. Pokud je hodnota indexu nižší nebo rovna 0,3272, jedná se o oblast homogenní, pokud je index vyšší nebo roven 0,3273, jedná se o oblast heterogenní (Patsiurko, Campbell, Hall, 2011). Výsledky indexu jsou vyjádřené na mapách za roky 1981, 2001 a 2012.

Základní administrativní jednotkou Šrí Lanky jsou provincie. Celkem je stát rozdělen na 9 provincií - Střední, Východní, Středo-severní, Severní, Severozápadní, Sabaragamuwa, Jižní, Uva a Západní. V práci nicméně využívám pro potřeby analýzy menší administrativní jednotky a těmi jsou okresy – jedná se o druhou administrativní úroveň. Šrí Lanka má k roku 2019 celkem 25 okresů, které jsou dále děleny na 335 obcí. Obce poskytují nejpodrobnější teritoriální členění, problémem je zde však nedostupnost dat. Výsledky jsou tedy utříděné do 25 správních celků. Zjištěná data jsou uspořádána do tabulek, grafů a map. Podkladové mapy jsou převzaty z webové stránky GADM (2019), která poskytuje administrativní mapy pro většinu zemí světa na několika administrativních úrovních.

Data pro jednotlivé proměnné jsou testována na statistickou závislost pomocí korelační analýzy. Pro testování korelace mezi proměnnými jsem na základě charakteru dat využila *Pearsonův korelační koeficient*, který se nejlépe hodí pro spojitá data. Koeficient ukazuje závislost mezi dvěma veličinami a pohybuje se v intervalu $<-1; 1>$. Čím blíže je koeficient k -1, znamená to, že vztah mezi proměnnými je silný a záporný. Naopak čím blíže je koeficient k 1, znamená to, že mezi proměnnými je silný a kladný vztah. Čím blíže je koeficient k 0, znamená to, že mezi proměnnými není žádný vztah.

Ke konci práce využívám komparativní analýzu k implikaci zjištěných výsledků na obdobný konflikt v Myanmaru.

2 Teoretický a historický rámec

Tato kapitola je věnována teoretickému a historickému zarámování práce. Kapitola obsahuje obecné předpoklady pro vznik konfliktu a všeobecnou teorii etnického konfliktu. Dále zahrnuje konkrétnější pojednání o etnické struktuře, politickém systému a administrativním členění Šrí Lanky a historický rámec od dob kolonizace po průběh konfliktu a jeho ukončení.

2.1 Etnický konflikt

Etnický konflikt lze definovat jako konflikt mezi dvěma nebo více etnickými skupinami. Etnická skupina je skupina se společným původem, sdílenou historií, kulturou, teritoriem a pocitem solidarity mezi členy. Dle Ženevské úmluvy lze definovat vnitrostátní ozbrojený konflikt jako „konflikt mezi státem a ozbrojenou skupinou, která pod odpovědným vedením vykonává kontrolu nad částí území, aby mohly provádět trvalé a společné vojenské operace“ (Selvadurai, Smith, 2013). Existuje řada způsobů, jak členit konflikty, například na základě intenzity (dle počtu obětí), délky trvání (krátké/vleklé), mezinárodního práva (mezistátní, národně osvobozené hnutí, vnitrostátní a ostatní ozbrojené konflikty) nebo dle příčin vzniku konfliktu (ekonomické, politické, etnické, náboženské...).

Vysvětlení příčin vzniku etnického konfliktu nelze snadno vystihnout, ale většinou není příčinou vzniku konfliktu samotný kontakt několika etnických skupin. Jednou z podmínek vzniku etnického konfliktu je zvýhodnění jedné a znevýhodnění druhé etnické skupiny. Michael E. Brown (1997, cit. v Tesař, 2007, s. 29) definoval několik faktorů - příčiny či okolnosti, které mnohdy stojí za vypuknutím vnitrostátního etnického konfliktu. Jedná se o tyto faktory:

- Strukturální faktory, které se týkají především slabších států. Jedná se například o vnitrostátní bezpečnostní obavy.
- Politické faktory vychází především z diskriminačních politických praktik, exkluzivistické národní ideologie či vnitrostátní politiky.

- Ekonomické a sociální faktory vznikají na základě ekonomických problémů, diskriminačních ekonomických systémů či ekonomického rozvoje a modernizace.
- Kulturní a perceptivní faktory vznikají na základě kulturní diskriminace a problematické historie.

Intenzita a výsledek etnických konfliktů pak záleží na kohezi skupiny, strategii a taktice jejích lídrů a státu, s nímž se konfrontují (včetně typu režimu a způsobu jakým používá násilí), míře vnější podpory skupiny a mezinárodním statusu státu (Harff, Gurr, 1994). Dle Strmisky a Barši (1999) vzniká násilný etnický konflikt v případě, že jsou potlačeny potřeby uznání jedinečnosti skupiny, potřeby bezpečí, ekonomických příležitostí či participace na rozhodovacích procesech.

Mason (2003) ve svém článku rozděluje etnicky promíšené státy na uspořádaný a neuspořádaný systém. V uspořádaném systému jsou etnické skupiny geograficky promíchané, nicméně sociální a ekonomická stratifikace se shoduje s etnickou, to znamená, že jedna etnická skupina je sociálně a ekonomicky podřízena druhé. V neuspořádaném systému žijí etnické skupiny v odlišných enklávách a mají svůj vlastní systém sociální stratifikace. Šrí Lanka se řadí do neuspořádaného systému. V tomto systému se konflikt objevuje jako forma soupeření, kde etnika soupeří o kontrolu nad územím, doprovázené většinou rychlou sociální změnou. Prudkou sociální změnou je myšlena například změna politického režimu, vojenský převrat nebo proces dekolonizace. Když taková změna nastane v etnicky neuspořádaném státě, každá etnická skupina má tendenci soupeřit, neboť jinak riskuje, že bude marginalizována při přerozdělování politické moci.

Koncentraci konfliktu v etnicky promíšených oblastech se věnuje například Laitin (2007), který ve své knize zdůrazňuje problém jazykové politiky ve vícejazyčném státě. Díky britské koloniální politice docházelo ke značným přesunům obyvatelstva v britských koloniích. Důsledkem byly etnicky promíšené oblasti v kdysi homogenních regionech. V jazykově heterogenních oblastech vyvstává otázka jazykové politiky, zejména na úřadech či ve vzdělávacích institucích. Jazyk je jednou z nejdůležitějších součástí etnické identity a při jeho utlačování může dojít k separatistickým sklonům, či k požadavkům o autonomii (a v případě nemožnosti zisku

autonomie ke konfliktu). Etnicky promíšené státy, které se v minulosti musely vypořádat s jazykovou problematikou, byly například kanadská provincie Québec, španělská autonomní oblast Katalánsko a velké množství dalších příkladů v Africe a Asii.

2.2 Etnokracie

Politický konflikt nemá jasnou definici, ve velkém měřítku lze aplikovat na všechny druhy násilných aktů páchaných pod politickým motivem. Využívá se jako termín pro různé události spojované s nepokoji, revolucemi, povstáními, státními převraty, politickým terorismem a podobně (Samaranayake, 1999).

Nicméně politické faktory se v etnickém konfliktu projevují jako forma nadřazenosti jedné etnické skupiny nad skupinou menšinovou, například diskriminační politikou. V případě šrilanského konfliktu můžeme mluvit o etnokracii. Etnokracie je režim, který sám sebe prezentuje jako demokratický, zastává základní myšlenky demokracie, jako je například svoboda médií. Nicméně režim umožňuje nepoměrnou a nedemokratickou expanzi dominantní etnické skupiny. Yiftachel a Ghanem (2004) tedy definují etnokracii jako režim umožňující expanzi, etnizaci a kontrolu nad teritoriem a státem dominantní etnickou skupinou. Etnokratický stát je konstruován tak, aby bránil integraci menšin, typicky skrze odebrání či zamítnutí občanství, omezení lidských či vlastnických práv, omezení migrace anebo popření přístupu k rozhodovacím pravomocem.

Dle Yiftachel (1999) etnokratické státy vznikají spojením tří hlavních historicko-politických aspektů: (a) kolonialismu, který může být vnější (v rámci jiného státu či kontinentu) nebo vnitřní (kolonizace v rámci státu), (b) etnického nacionalismu, který vychází z mezinárodního práva na sebeurčení, a z podpory politických a teritoriálních expanzivních cílů dominantní etniky, (c) etnického kapitálu, která má tendenci stratifikovat etnické skupiny prostřednictvím nerovných procesů kapitálové mobility, imigrace a ekonomické globalizace.

Dle Yiftachel a Ghanem (2004) jsou za hlavní příčiny vzniku konfliktu v etnokratickém státě považovány teritorium, náboženství a etnická struktura. Existence

etnicky promíšeného regionu vede k rivalitě mezi etnickými skupinami o kontrolu nad daným teritoriem. Tuto kontrolu lze získat obsazováním míst ve státních institucích a nabýváním rozhodovacích pravomocí. V etnokratickém státě je ve státní sféře více zastoupena nadřazená etnická skupina, což dále vede k diskriminaci menšiny. Diskriminace se projevuje například v toku kapitálu, který je nerovnoměrně přerozdělován do území, kde je dominantní vládnoucí etnická skupina. Náboženství je důležitou součástí etnické identity. V etnicky promíšeném státě může být zastoupeno více náboženství. Při nadřazenosti jedné etnické skupiny, je také nadřazováno náboženství dominantní etnické skupiny a potlačováno náboženství menšinové, což může eskalovat v konflikt s náboženským motivem.

2.3 Teorie konfliktu na Šrí Lance

Šrí Lanka se nachází na ostrově Cejlon, jižně od Indie. Stát má přes 20 milionů obyvatel a žije v něm několik etnických skupin. Přibližně 75 % obyvatel ostrova tvoří Sinhálci, 11 % domorodí Tamilové a 4 % indiští Tamilové, zbývající procenta tvoří ostatní etnické skupiny, především šrílanští Maurové. Sinhálci a Tamilové se od sebe liší etnicitou, jazykem a náboženstvím. Od počátku nezávislosti v roce 1948 se na území odehrávaly etnické spory, převážně skrze diskriminační politiku a odpor proti ní. Tyto rozpory mezi etnickými skupinami vyvolaly separatistické tendence menšiny, které rozpoutaly v roce 1983 téměř třicetiletou válku, při níž došlo k několikatisícovým obětem na životech a k několikamilionovým přesunům obyvatel.

2.3.1 Etnické skupiny na Šrí Lance

Sinhálci jsou etnikum rozšířené pouze na ostrově Cejlon, s počtem obyvatel přibližně 15 milionů. Jejich jazykem je sinhálština, která se řadí do indoevropské jazykové rodiny. Přibližně 93 % Sinhálců vyznává buddhismus, především jeho theravádský směr. Zbýlých 7 % vyznává křesťanství.

Tamilové jsou etnikum s počtem obyvatel přibližně 77 milionů, rozšířené převážně v jižní Indii. Přímo na Šrí Lance žije přibližně 2,2 milionů Tamilů. Jejich jazykem je tamilština, která spadá do drávidských jazyků. Většina Tamilů je

hinduistického vyznání. Na ostrově tvoří menšinu, která se skládá z domorodých (šrilanských) a indických Tamilů. Historicky Tamilové obývali severovýchodní část ostrova. Indiští Tamilové představující pouze 4 % populace jsou potomci migrantů z jižní Indie, ze státu Tamil Nadu, kteří na ostrov přijeli během koloniální doby, aby zde pracovali na čajových plantážích.

Při širší analýze dvou hlavních etnických skupin se setkáváme s pojmem „*double minority*“, popsáném v článku M. Schallera (2006). Double minority je pojem, kdy se obě etnické skupiny považují za menšinové. V našem případě najdeme velmi málo lidí sinhálského původu za hranicemi ostrovního státu. Naopak je tomu u tamilské etnické skupiny. Obyvatel tamilského původu najdeme za hranicemi ostrova přes 70 milionů, nejvíce z nich v „sousedním“ indickém státě Tamil Nadu, kde žije kolem 60 milionů Tamilů. Zatímco tedy Sinhálci tvoří většinu na Šrí Lance, Tamilové tvoří vůči Sinhálcům většinu v celé jižní Asii. Tato demografická fakta vytváří situaci, kde se obě etnika považují za menšinové a tomu zároveň přizpůsobují svoji politickou strategii.

Tamilové a Sinhálci nejsou jedinými etnickými skupinami na ostrově. Jako druhou největší menšinu zde najdeme šrilanské Maury, což jsou muslimové původem ze severní Afriky, kteří se na ostrově usazovali od 8. století jako obchodníci. Také zde najdeme tak zvané Burghery a Malajce. Burgheri jsou potomci evropských kolonizátorů (McConnell, 2008).

Rozložení etnických skupin na ostrově do dob kolonizace bylo ustálené a nedocházelo k teritoriálním rozepřím. Historicky obývali Tamilové severovýchodní část ostrova, především poloostrov Jaffna, a Sinhálci západní a jižní část ostrova. Během britské koloniální éry docházelo na ostrově k přesunům obyvatel. Na ostrov se také dostali Tamilové z Indie, kteří se koncentrují v centrálních částech ostrova (Mason, 2003).

2.3.2 Politický systém na ostrově

Při nabytí nezávislosti na Británii v roce 1948, převzala Šrí Lanka Westminsterský model demokracie (Yiftachel, Ghanem, 2004). V současnosti je Šrí Lanka republika s prezidentským politickým systémem. Hlavou státu je prezident, který je volen přímým hlasováním na šestileté období. Zákonodárnou moc vykonává jednokomorový parlament. Parlament má 225 poslanců, kteří jsou voleni na 6 let poměrným systémem (Šlachta, Holeček, Burda, 2007).

Po nabytí nezávislosti byla politická situace komplikovaná, a to zejména samotným procesem dekolonizace. Před nezávislostí figurovala ve státní sféře spíše tamilská etnická skupina, naopak po nezávislosti se začala ve vládě objevovat etnická skupina sinhálská, a to zejména díky své demografické výhodě (Yiftachel, Ghanem, 2004). Sinhálské politické strany tradičně reprezentovaly politické a ekonomické zájmy sinhálské většiny, a to na úkor tamilské menšiny. Tento styl výkonné moci se odrazil ve formě osvobozeneckých tendencí tamilských separatistů (McDowell, 2012).

2.3.3 Administrativní členění

Nejvyšší administrativní jednotkou Šrí Lanky jsou provincie. Celkem je stát rozdělen na 9 provincií - Střední, Východní, Středo-severní, Severní, Severozápadní, Sabaragamuwa, Jižní, Uva a Západní. Nižší administrativní jednotkou jsou okresy. Šrí Lanka má k roku 2019 celkem 25 okresů, které jsou dále děleny na 335 obcí. Administrativní členění na úrovni provincií a okresů je znázorněno na Obr. 1.

Administrativní jednotka - provincie

Legenda

Administrativní jednotka

Administrativní jednotka - okresy

Obr. 1 - Administrativní členění Šrí Lanky, 2019
Zdroj: vlastní zpracování dle GADM, 2019

2.4 Historický kontext šrílanského konfliktu

Tato podkapitola je věnována historickému kontextu konfliktu na Šrí Lance. Je rozdělena do dvou částí. První část se zaměřuje na koloniální období, tedy do roku 1948, kdy stát nabyt nezávislosti. Druhá část se zaměřuje na období 1948–1982, tedy na období od nabytí nezávislosti po vypuknutí konfliktu. Tato část zahrnuje také příčiny vypuknutí konfliktu.

2.4.1 Kolonizace (-1947)

Před kolonizací Šrí Lanky Evropany, existovala na ostrově sinhálská a tamilská království, které spolu mírumilovně koexistovala po dvě milénia (DeVotta, 2002). Při kolonizaci Portugalci (1505) a Nizozemci (1658) byla ponechána království oddělená. Nicméně v roce 1796 dobyli ostrov britští kolonizátoři a v roce 1833 sloučili království do jednotného státu, později pojmenovaného jako Ceylon (McConnell, 2008). Britové koncentrovali své úsilí na rozvoj čajových plantáží v plodných jižních

regionech ostrova. Zatímco sinhálské obyvatelstvo sloužilo spíše jako pracovní síla na plantážích, Tamilové figurovali ve správě koloniální ekonomiky. Jako následek se objevila etnická stratifikace založená na inter-etnické dělbě práce, kdy Tamilové dostali značné výhody, zejména v přístupu ke školství. Znalost anglického jazyka dále dovolila Tamilům získat neúměrný podíl ve státní sféře a komerčním sektoru. Díky těmto pracovním pozicím se tamilské obyvatelstvo začalo rozptylovat po celém ostrově. Tímto, se z neuspořádaného systému zmiňovaného výše, stal uspořádaný systém, kde byla většinová sinhálská etnická skupina podřízena tamilské menšině během britské kolonizace. Tato koloniální správa posílila etnickou identitu a nevraživost mezi oběma etnickými skupinami a odrazila se v období po nabytí nezávislosti (Mason, 2003).

2.4.2 Nabytí nezávislosti, vznik samostatného státu (1948-1982)

Jak bylo zmiňováno výše, Cejlon nabyl nezávislosti na Británii v roce 1948. Po převzetí britského politického systému se snažily první dominantní politické strany s odlišnou etnickou příslušností o vzájemnou spolupráci. V prvních parlamentních volbách v roce 1948 zvítězila strana United National Party (UNP). Strana byla založena spojením tří pravicově orientovaných stran, které byly jak sinhálské, tak i tamilské. Nicméně UNP musela čelit stranám zastávajícím etnický nacionalismus. V parlamentních volbách v roce 1956 byla UNP poražena koalicí Mahajana Eksath Peramuna (MEP), skládající se převážně z politické strany Sri Lanka Freedom Party (SLFP), jejichž lídr byl tehdy zvolený premiér S.W.R.D. Bandaranaike. SLFP zastávala sinhálský nacionalismus a volby vyhrála pod heslem „Sinhala Only“ (Mason, 2003). Prvním krokem strany bylo zavedení tak zvaného „Sinhala Only Act“, který se týkal zavedení sinhálštiny jako jediného oficiálního jazyka státu a započal proces „Sinhalizace“. Další diskriminace v 50. letech se týkaly občanství. Přes milion dlouhodobých tamilských obyvatel, kteří na ostrov migrovali během kolonizace, přišlo o občanství a byl jim přiřazen statut indických Tamilů. Právě v 50. a 60. letech mnoho indických Tamilů migrovalo do vedlejší Indie (Yiftachel, Ghanem, 2004). Diskriminace se týkala také přístupu ke vzdělání a zaměstnání ve státním sektoru. V době kolonialismu měla tamilská menšina výhodu k přístupům na univerzitu, a to především díky znalosti anglického jazyka. Vláda tedy chtěla zvýšit počet sinhálských studentů s vyšším vzděláním. Sinhálští studenti byli, i přes horší výsledky, upřednostňováni při

přijímacím řízení na univerzity. Tato změna se týkala také pracovních pozic ve státní sféře, kdy na vyšší pozice byli dosazováni Sinhálci. V neposlední řadě se diskriminace týkala také projektu Mahawali, který spočíval ve vyvlastnění půdy pro zavlažování a rozvojové projekty ve východních regionech. 80 tisíc, především sinhálských, rodin bylo přesídleno do těchto, především tamilských, regionů (Mason, 2003). Nejvíce anti-tamilským politickým lídrem byla vdova po bývalém premiérovi S.W.R.D. Bandaranaike, který byl zavražděn v roce 1959. Jeho žena, Sirimavo Bandaranaike, se stala první premiérkou² v parlamentních volbách roku 1960 a dále prosazovala „SinhalaOnly Act“, například zakázala import tamilských filmů a časopisů z Indie a zavedla výše zmiňovanou vzdělávací politiku diskriminující tamilskou menšinu. Celé toho období bylo nejprve doprovázeno jak tamilskými, tak sinhálskými protesty. Například v roce 1956, při zavedení hnutí Sinhala Only, napadl před parlamentem sinhálský dav tamilskou demonstraci proti zavedení tohoto aktu. Tato událost vedla k vzniku prvních anti-tamilských nepokojů. Jednou z dalších mezních událostí bylo vypálení obecní tamilské knihovny ve městě Jaffna v roce 1981, která působila jako hlavní sklad jihoasijských rukopisů tamilského obyvatelstva (DeVotta, 2002). Nepokoje a diskriminace vedly také ke vzniku organizace zvané *Tygrí osvobození tamilského Ílamu* (Liberation Tigers of Tamil Eelam, LTTE). LTTE založil Velupillai Prabhakaran v roce 1976 se snahou o separatismus. Organizace podnikala množství nepřátelských akcí, na což také vláda reagovala násilnými akcemi a označila organizaci za teroristickou (Mason, 2003). Tamilský separatismus se objevil také ve volbách v roce 1977, kdy politická strana Tamil United Liberation Front (TULF) založila svoji kampaň jako formu referenda pro voliče v tamilských oblastech. Po této kampani hlasovalo 68 % z účastněných voličů pro TULF, tedy pro nezávislý Tamil Eelam (Tamilský stát). Nicméně vláda nerespektovala toto prohlášení a vydala šestou úpravu ústavy, která zakazovala mírové prosazování nezávislosti (McConnell, 2008).

² První premiérkou, nikoliv prvním premiérem. Sirimavo Bandaranaike byla také první ženou v čele vlády (tj. premiérkou) na světě.

2.5 Vypuknutí konfliktu (1983)

Samotný ozbrojený konflikt mezi tamilským a sinhálským etnikem se odehrává od 70. let 20. století. Nicméně oficiální počátek konfliktu je připisován červenci 1983, kdy bylo 13 sinhálských vojáků zabito tamilskými partyzány. Sinhálští militanti tento incident využili k podněcování násilí vůči tamilskému obyvatelstvu. Což nakonec vyústilo v občanskou válku, trvající téměř 30 let (Mason, 2003). Po těchto nepokojích se většina menšin začala bát o své místo na ostrově a cítili se ohroženi. Z tohoto důvodu započala první migrační vlna Tamilů do vedlejší Indie, a také vnitrostátní migrace mladých Tamilů do Severních provincií, aby se připojili k separatistickým militantním organizacím (Spencer, 2012).

2.5.1 Průběh konfliktu 1983-1990

Nepokoje v dalších letech pokračovaly, zejména útoky ze strany LTTE. Útoky LTTE postoupily z izolovaných útoků na jednotlivce, na útoky proti armádě a na policejní stanice. Šrílanská armáda reagovala útoky na tamilské obyvatelstvo, nicméně bez rozdílu, zda šlo o teroristy či civilisty (Mason, 2003). Útoky LTTE nesměřovaly pouze na sinhálské etnikum, jejím cílem se staly také konkurenční separatistické skupiny a politici. Například v roce 1985 uskutečnila útok, při kterém bylo zabito 146 buddhistických věřících, nebo útok v roce 1987 na autobusové nádraží v Colombu, při kterém zemřelo přibližně 100 lidí (Selvadurai, Smith, 2013). V roce 1986 také zaútočila na separatistickou militantní skupinu Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRF), která do té doby administrativně spravovala Severovýchodní provincie (Samaranayake, 1999). K roku 1987 se stala LTTE nejsilnější tamilskou militantní organizací.

V roce 1987 zahájila armáda útok na poloostrov Jaffna, na severu ostrova, s cílem potlačit tamilské partyzány a zničit jejich základny. Výsledkem byly velké ztráty na obou stranách, a právě toto motivovalo Indii k intervenci (Mason, 2003). V červenci 1987 nabídl indický premiér R. Gandhi zprostředkovatele pro šrílanský konflikt. Prezentoval mírový plán, který měl umožnit částečnou autonomii pro severovýchodní provincie obývané Tamily, z těchto oblastí měla být také odvolána armáda a tamilština měla být uznána jako úřední jazyk. Na oplátku byla slíbena

demilitarizace separatistických skupin indickými vojáky, tzv. Indian Peacekeeping Force (IPKF). IPKF čítalo přibližně 6 tisíc vojáků. Nicméně LTTE odmítlo složit zbraně a přijmout mírovou dohodu, čímž vznikl ozbrojený konflikt mezi LTTE a IPKF a počet indických vojáků vzrostl na 45 tisíc. Tento konflikt byl ukončen při mírové konferenci 1989, na které Sinhálci i Tamilové požadovali, aby indiští vojáci opustili Šrí Lanku. V březnu 1990 IPKF tedy opustila ostrov bez nastolení míru (Mason, 2003).

V letech 1987 až 1990 se uskutečnilo druhé povstání Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) – první se uskutečnilo v roce 1971. JVP je sinhálská, levicově orientovaná povstalecká organizace. Cílem povstání bylo zrušení Indošrilánské mírové dohody a organizace nových parlamentních i prezidentských voleb. Cílem útoků byli převážně politici, armáda, policie, náboženští hodnostáři a jejich rodiny. Povstání se koncentrovalo do jižních, centrálních a severocentrálních provincií (Samanarayake, 1999). Povstání bylo potlačeno šrilánskou armádou s obrovskými ztrátami s přibližně 40 tisíci oběti na životech (Selvadurai, Smith, 2013).

2.5.2 Průběh konfliktu 1990-2001

V 90. letech bylo uskutečněno několik útoků, jak ze strany vlády, tak ze strany LTTE. Během tohoto období došlo k nespočtu vládou iniciovaných útoků na tamilské instituce. Vláda také omezovala přísun humanitární pomoci do oblastí kontrolované LTTE (McConnell, 2008). Co se týče LTTE, ta mezitím vybudovala plně funkční stát, zahrnující soudy, policii a veřejné služby (Selvadurai, Smith, 2013). Také byla oficiálně uznána jako teroristická organizace několika státy, například USA, Velkou Británií či Indií. Organizace také začala využívat sebevražedné útoky jako formu útoku, jedním z takových útoků byl atentát na indického premiéra Rajiva Gandhiho, který zprostředkoval indickou intervenci nebo atentát na prezidenta R. Premadasu, který působil v letech 1989 až 1993 (Devotta, 2002).

V roce 1994 se odehrávaly parlamentní i prezidentské volby. V prezidentských volbách byla zvolena Chandrika Kumaratunga. Kumaratunga je dcerou bývalého premiéra S.W.R.D Bandaranaike a jeho ženy, pozdější premiérky S. Bandaranaike. Po svém zvolení se snažila o mírové vyjednávání s LTTE. Nicméně lídr LTTE Phabhakaran stanovil příliš mnoho požadavků a dohoda neproběhla (Selvadurai, Smith,

2013). V parlamentních volbách byla zvolena strana Ch. Kumaratungové People's Alliance (PA), jejichž kampaň se zaměřovala na mírový proces a odstranění prezidentského systému (Devotta, 2002).

Další parlamentní volby se konaly po šestiletém volebním období v roce 2000. Tyto volby jsou obecně považovány za jedny z nejméně poctivých a nejvíce násilných. Radikální skupiny příznivců sinhálských politických stran se uchýlovaly k únosům a násilí, aby ovlivnily výsledky voleb. Celkem se odhaduje nad 1800 násilných incidentů. Volební komise také odhadovala, že spravedlivé volby proběhly pouze ve 12 okresech z 22. Výsledkem bylo, že strana PA získala 107 míst a UNP 89 míst. Nicméně strany potřebují minimálně 113 křesel, aby disponovala většinou mandátů ve šrilanském parlamentu. PA se nakonec dokázala dohodnout na koalici s dalšími politickými stranami, a tedy disponovat většinovým mandátem. (DeVotta, 2002).

Po rozpadu koalice v září 2001 byly svolány nové volby na prosinec 2001. Volby opět rozpoutaly násilí, během této krátké doby došlo k přibližně 2100 incidentům násilí (DeVotta, 2002). Volby nakonec vyhrála UNP, která založila svoji kampaň na mírovém procesu, zatímco PA se zaměřila na sinhálskou nacionalistickou propagandu. Novým premiérem se stal lídr strany UNP Wickremasinghe. Vítězství strany UNP později umožnila norskou diplomatickou intervencí a mírové jednání (Orjuela, 2003).

2.5.3 Průběh konfliktu 2002-2009

Počátkem roku 2002 byla uzavřena dohoda o příměří, tzv. Cease Fire Agreement (CFA) zprostředkována norskou vládou a podepsána v únoru 2002 premiérem R. Wickremasinghem a lídrem LTTE Prabhakaranem (McConnell, 2008). V březnu 2004 došlo k rozepřím uvnitř LTTE. Jednalo se o povstání Kolonela Karuny s většinou východní částí LTTE, označována dále jako LTTE-K. Povstání bylo velmi násilné, ale nakonec potlačeno samotnou LTTE, nicméně LTTE ztratila mnoho mužů a nikdy opět nezískala plnou kontrolu nad východními regiony (Selvadurai, Smith, 2013). Dále v dubnu 2004 došlo k parlamentním volbám, ve kterých zvítězila koalice United People's Freedom Alliance (UPFA), jejíž lídr byla prezidentka Ch. Kumaratunga. Ta jmenovala do funkce premiéra Mahinda Rajapaksa, který se stal o rok později také

prezidentem. Významnou opozicí se stala koalice Tamil National Alliance (TNA), která vznikla spojením tamilských politických stran a vyhrála v 22 z 25 volebních obvodech v severovýchodních provinciích (McConnell, 2008). V prosinci téhož roku postihlo ostrov tsunami, což částečně zapříčinilo úbytek násilných útoků. Nicméně následná humanitární pomoc byla z důsledku politického soupeření minimální v místech obývané menšinovým tamilským obyvatelstvem (Klem, 2014). V lednu 2009 vláda uskutečnila finální ofenzivu s přibližně 50 tisíci vojáky. Převzala teritoria v držení LTTE, konkrétně město Kilinochchi a Elephant Pass. Útok zahrnoval dělostřelectvo, které způsobovalo rozsáhlé škody, bez ohledu na životy civilistů. Kompletní porážka LTTE se konala v květnu 2009 po zabití V. Prabhakarana. Tento útok iniciovaný vládou byl velmi kritizován západními státy, zejména díky obětem na životech civilistů (Selvadurai, Smith, 2013). Po porážce LTTE vláda trvala na tom, že zde není vážný etnický problém, pouze problém rozvoje a chudoby. Po tomto vítězném projevu v parlamentu prezident Rajapaksa slavnostně stanovil, že zde nejsou žádné menšiny v poválečné Šrí Lance, pouze ti, kteří zemi milují, a ti kteří ne (Byrne, Klem, 2015).

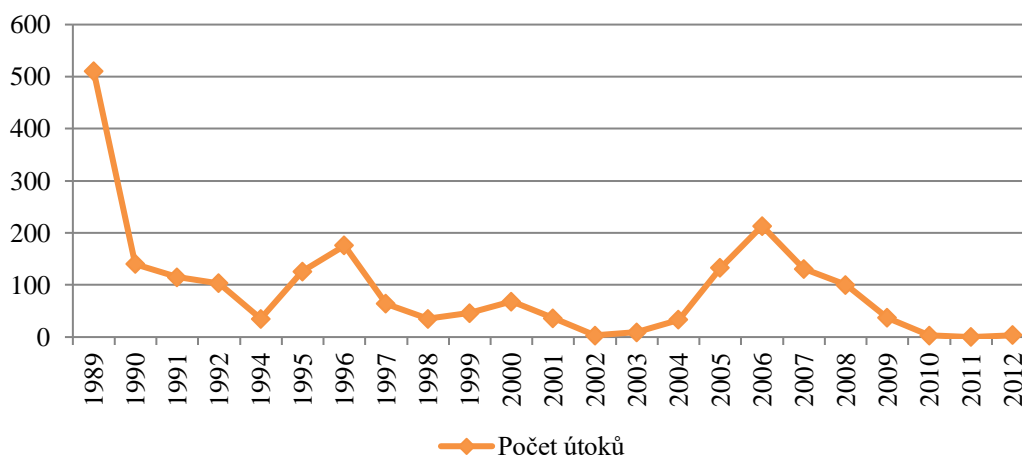
3 Analýza

Tato kapitola je věnována analýze konfliktu na Šrí Lance za pomoci statistických dat. Data se týkají vybraných vysvětlovaných proměnných (teroristické útoky, počet obětí) a vysvětlujících proměnných (etnické rozmístění obyvatelstva, distribuce volební podpory pro politické strany). Analýza se zaměřuje na období po začátku konfliktu od roku 1989 do roku 2012. Data jsou zpracována na úrovni administrativních a volebních okresů. Statistická data jsou prezentována ve formě grafů a mapových výstupů. Jednotlivé proměnné jsou nejprve představeny a popsány samostatně. Poté následuje analýza vztahů mezi jednotlivými vysvětlovanými a vysvětlujícími proměnnými skrze analýzu párových korelací.

3.1 Teroristické útoky

Ve sledovaném období bylo na Šrí Lance spácháno přibližně 2126 teroristických útoků. Nejvíce jich bylo způsobeno militantní separatistickou organizací LTTE. Vývoj všech teroristických útoků můžeme vidět na grafu 1, z něhož je zřejmé, že největší počet útoků se odehrál v roce 1989. Na grafu také vidíme útlum útoků v letech, v nichž probíhaly pokusy o příměří, konkrétně v letech 1994 a 2002-2003. Po ukončení války proběhlo celkem 7 teroristických útoků, které byly uspořádané neznámými pachateli.

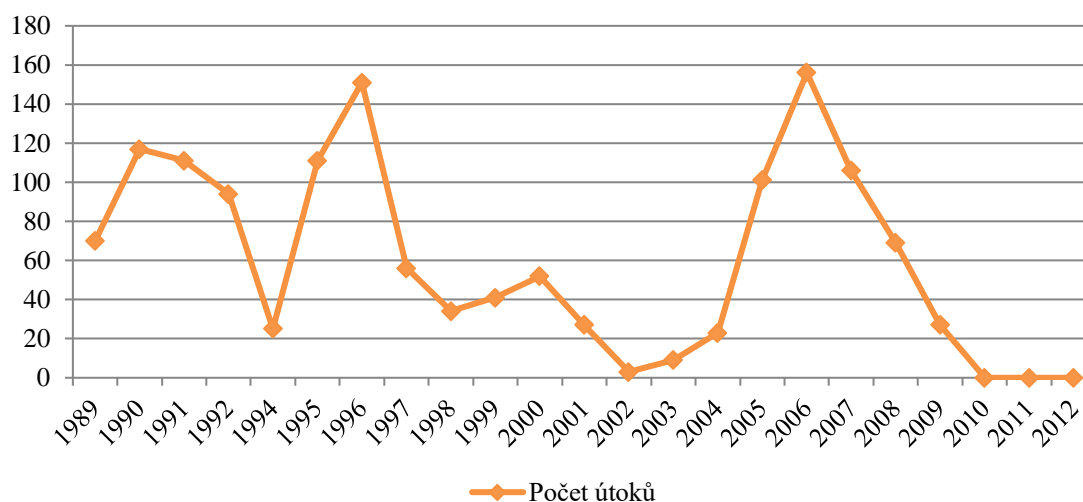
**Vývoj počtu teroristických útoků
(1989-2012)**

Graf 1 - Vývoj teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

Na grafu 2 můžeme vidět podrobnější vývoj počtu útoků způsobených největší teroristickou organizací Šrí Lanky – LTTE. LTTE za sledované období uspořádala celkem 1389 útoků, což je více než polovina celkových teroristických útoků na Šrí Lance. Největší počet útoků vidíme v roce 2006 a 1996. V roce 1996 LTTE reagovala na akce organizované vládou na území ovládané LTTE (v severní části ostrova). V roce 2006 byla snaha o ukončení dohody o příměří ve formě násilných útoků obou aktérů. Opět jako na grafu 1 vidíme poklesy v letech 1994 a 2002-2003. Po ukončení války neproběhl žádný teroristický útok uspořádaný LTTE.

Vývoj počtu teroristických útoků způsobených LTTE (1989-2012)

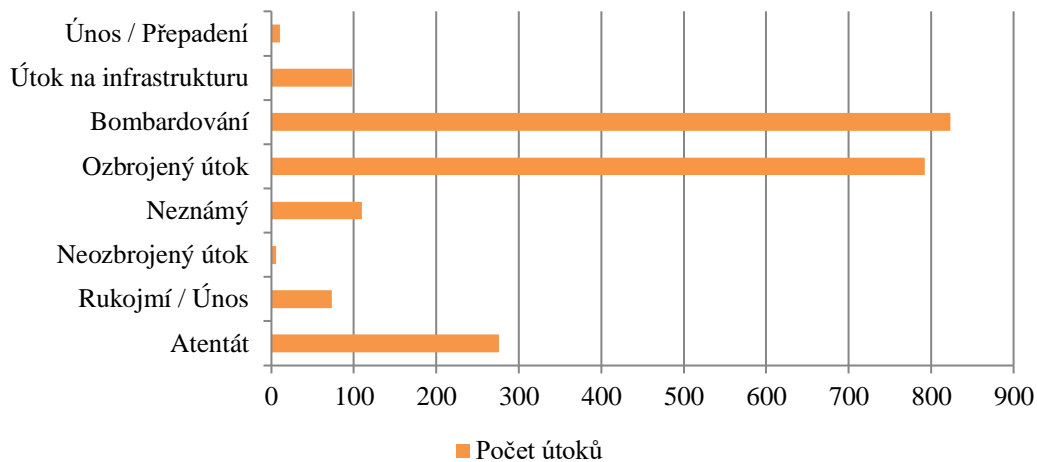

Graf 2 - Vývoj teroristických útoků na Šrí Lance způsobených organizací LTTE (1989-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

Graf 3 ukazuje, že nejčastějším typem³ útoku je v součtu celého sledovaného období útok bombardováním - celkem jich bylo napácháno 823. Druhým nejčastějším typem útoku byl ozbrojený útok – celkem jich bylo uskutečněno 792. Třetím nejčastějším typem útoku byl atentát (celkem 276). Cíle útoku můžeme vidět na grafu 4, nejčastěji se jednalo o útok na armádu (celkem 567) a na civilisty (celkem 549). Obecně nejčastějšími cíli útoku byly jednotky a instituce státní správy (politické strany, policie, vláda, armáda).

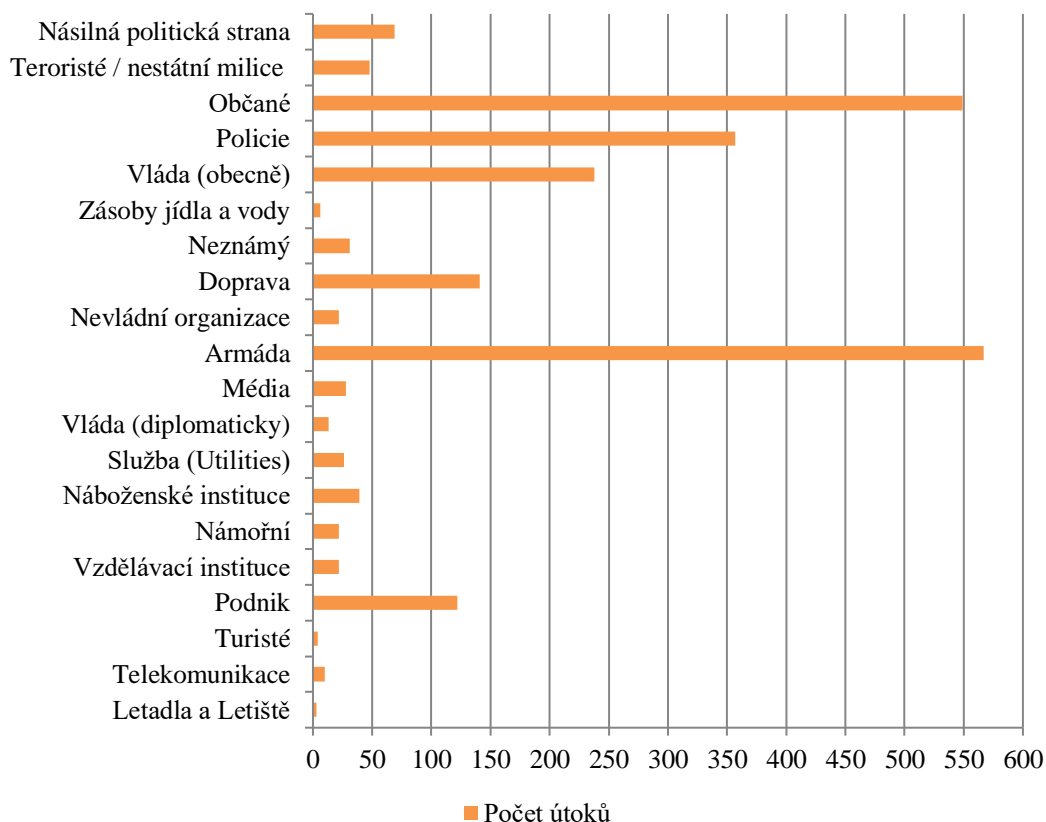
³ Typy útoků jsou definovány dle databáze GTD.

Typy teroristických útoků (1989-2012)

Graf 3 - Typy teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

Cíle teroristických útoků (1989-2012)

Graf 4 - Cíle teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

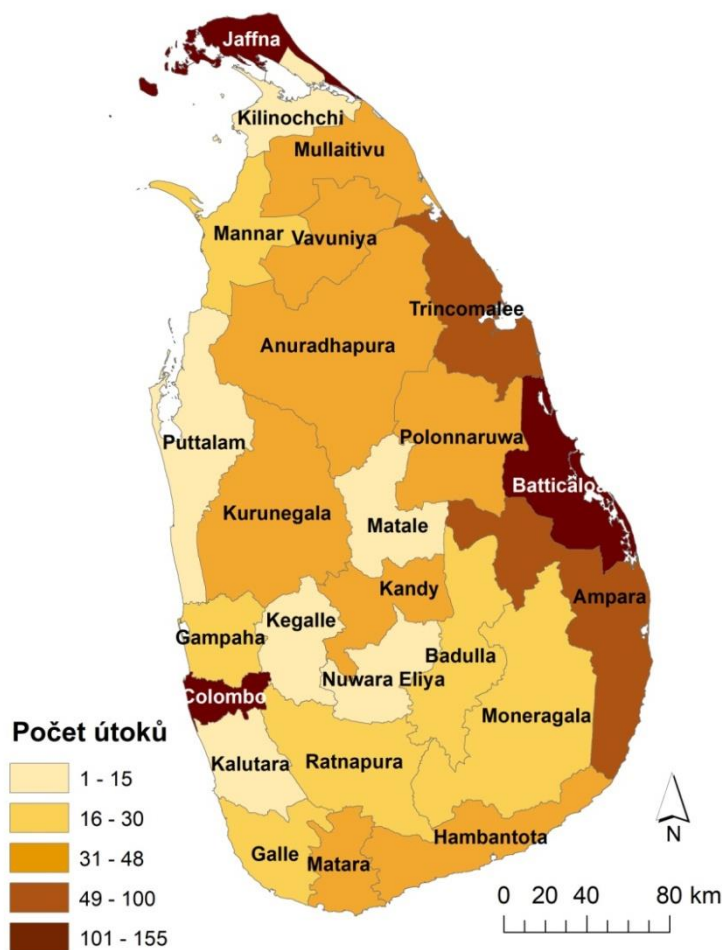
Pro detailnější vysvětlení změn v rozložení teroristických útoků v čase bylo sledované období (1989-2012) rozděleno do tří period (1989-1996; 1997-2004; 2005-2012) a v následujících sub-kapitolách je analyzována každá perioda odděleně. Pro detailnější údaje viz Tab. P1 v příloze A.

3.1.1 Distribuce teroristických útoků (1989-1996)

První období zahrnuje vlnu nepokojů, označovanou jako druhou válku o samostatný tamilský stát – Tamilský Ílám (Eelam War II., 1990-1995), tedy druhou fázi ozbrojeného konfliktu mezi vládou a separatisty. Dále toto období částečně zahrnuje povstání JVP⁴ (1987-1990). V tomto období se také odehrály dvoje parlamentní volby – v roce 1989 a 1994. Právě v roce 1989 bylo napácháno nejvíce útoků (graf 1). Celkem se tento rok odehrálo 510 útoků, což je téměř polovina za celé toto období.

Celkem bylo zaznamenáno 1205 teroristických útoků. Nejvíce útoků bylo napácháno militantní separatistickou organizací LTTE (682) a organizací JVP (227). Většina útoků ze strany JVP se odehrávala v roce 1989. V roce 1990 bylo povstání JVP potlačeno a strana se již v útocích neangažovala. Nejvíce obětí na životech bylo způsobeno v roce 1991 při teroristickém útoku ve městě Chundikulam ležící mezi okresy Mullaitivu a Jaffna na severu ostrova. Počet obětí byl téměř 200 a za útočnicka je považováno LTTE. Největší počet zranění bylo v roce 1996 v hlavním městě Colombo, kde došlo k celkem 1272 zraněním a 90 úmrtím, za pachatele je považováno také LTTE.

⁴ Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) – levicově orientovaná povstalecká organizace, složená především z příslušníků sinhálské etnické skupiny.

Obr. 2 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (1989-1996)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

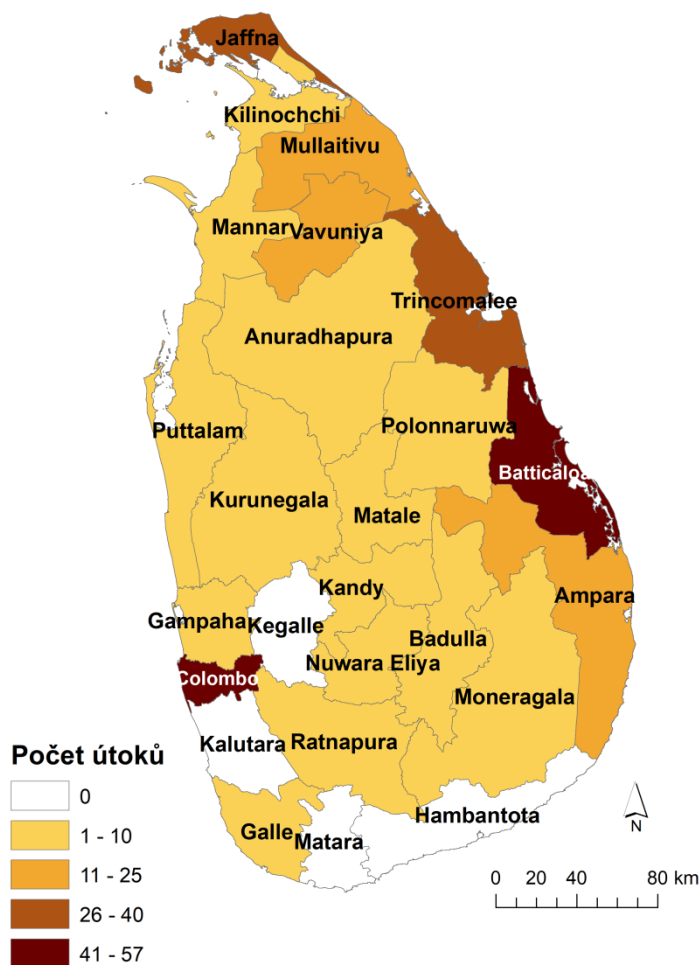
Na Obr. 2 můžeme vidět, že nejvíce útoků (155) se odehrálo v okrese Batticaloa, který je etnicky velmi promíšený a skládá se především ze šrílanských Tamilů a Maurů. Velké množství útoků se odehrálo také v okrese Colombo, ve kterém nalezneme stejnojmenné hlavní město Šrí Lanky. V okrese bylo uskutečněno přibližně 144 útoků, z nich přibližně 35 útoků bylo způsobeno LTTE a 59 JVP, zbytek útoků měl neznámého pachatele. Colombo je ze 78 % tvořeno sinhálskou etnickou skupinou, z 10 % šrílanskými Tamily a z 8 % šrílanskými Maury (Census, 1981). Lokalizace útoků do hlavního města není překvapením, neboť je centrem vládní moci a útoky zde mají zajištěnou širokou medializaci a často i mezinárodní přesah. Dalším okrese s vysokým počtem teroristických útoků (111) je Jaffna, ve kterém žijí především šrílanští Tamilové. Naopak nejméně teroristických útoků najdeme v okresu Nuwara Eliya (1), útok byl uskutečněný organizací JVP. Okres je tvořen přibližně ze 42 % Sinhálci a ze 42 % indickými Tamily (Census, 1981).

3.1.2 Distribuce teroristických útoků (1997-2004)

Druhé období zahrnuje tzv. třetí válku o samostatný tamilský stát – Tamilský Ílám (Eelam War III., 1995-2002), tedy třetí fázi ozbrojeného konfliktu mezi vládou a separatisty, která trvala do roku 2002, kdy byla podepsána dohoda o zastavení palby. V tomto období se odehrály prezidentské volby (1999), ve kterých byla znovu zvolena Chandrika Kumaratunga, dcera dvou proti-tamilských premiérů. Ch. Kumaratunga byla pátým prezidentem Šrí Lanky (1994-2005) a lídrem politické strany SLFP do roku 2005. Také se v tomto období konaly celkem troje parlamentní volby (2000, 2001, 2004). Parlamentní volby v roce 2000 a 2001 se považují za nejvíce násilné a zmanipulované (DeVotta, 2002).

V tomto období bylo spácháno celkem 294 teroristických útoků. Nejméně útoků (12) bylo zaznamenáno v období mezi volbami v letech 2002 a 2003. Tyto útoky byly uspořádané organizací LTTE a soustředily se do Východní a Severní provincie. Výjimkou byl jeden útok na předměstí hlavního města Colomba. Dle grafu č. 1 vidíme, že v roce 2004 počet útoků opět stoupá, a to především kvůli oddělení LTTE-K⁵ od LTTE. Nejvíce útoků bylo způsobeno již zmiňovanou organizací LTTE (celkem 235 útoků). Největší počet obětí v tomto období byl způsoben teroristickým útokem LTTE v roce 1998 ve městě Kilinochchi, při kterém zemřelo 320 lidí. Útok s největším počtem zranění se odehrál také v roce 1998 v hlavním městě Colombo, při němž bylo zraněno 260 lidí a 37 zemřelo. Útok byl také iniciován LTTE.

⁵ Povstání kolonela Karuny ve Východní provincii, ve statistikách označované jako LTTE-K.

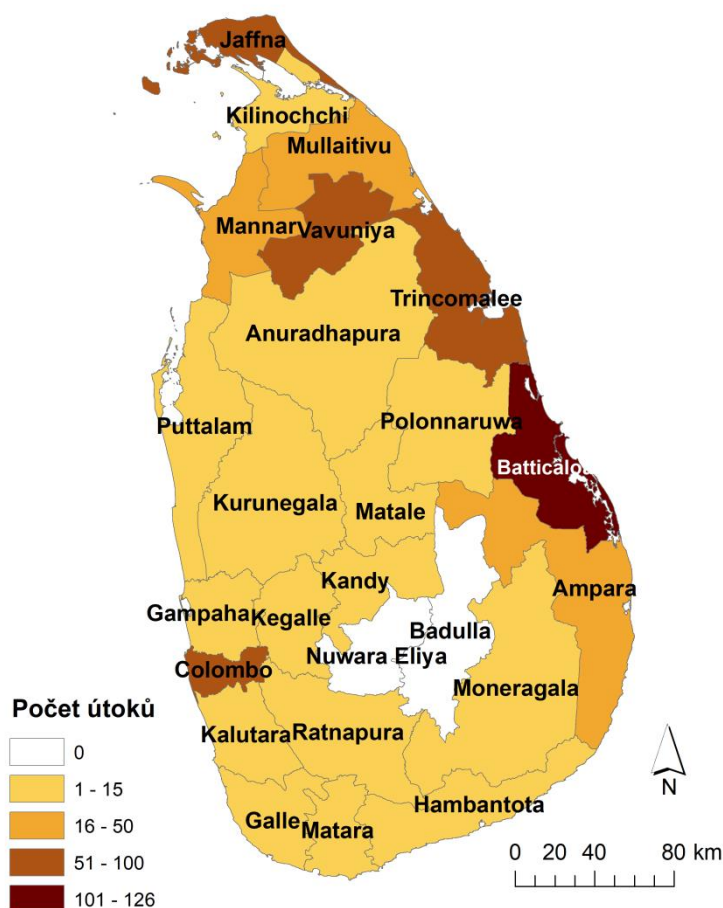
Obr. 3 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (1997-2004)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

Na mapě můžeme vidět, že nejvíce útoků se opět odehrálo v okresech Batticaloa (57) a Colombo (52). Naopak nejméně jich najdeme v jižních provinciích. Celkem ve čtyřech okresech neproběhl žádný teroristický útok, jedná se o okresy Hambantota, Kalutara, Kegalle a Matara. Tyto okresy jsou z více jak 85 % tvořeny sinhálskou etnickou skupinou. Nejvíce zastoupenou menšinou jsou zde šrílanští Maurové (Census, 2001).

3.1.3 Distribuce teroristických útoků (2005-2012)

Třetí období zahrnuje poslední fázi konfliktu, která trvala do roku 2009, kdy byla oficiálně ukončena občanská válka téměř po 26 letech. V tomto období se odehrálo celkem 626 teroristických útoků. Většina z nich se udála před rokem 2009. Po ukončení

války proběhlo pouze 7 útoků. Celkem 435 útoků bylo způsobeno organizací LTTE. Největší počet obětí byl způsoben útokem LTTE v roce 2006 ve městě Trincomalee, při kterém zemřelo 103 lidí a 150 jich bylo zraněno. Nejvíce zranění bylo způsobeno v roce 2006 ve městě Vakaraí v okrese Batticaloa, při kterém bylo zraněno 200 lidí a 45 lidí zemřelo.

Obr. 4 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (2005-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Global Terrorism Database, 2019

Na mapě vidíme, že nejvíce útoků (126) se v tomto období odehrálo opět v okrese Batticaloa. Naopak nejméně jich najdeme v Jižní a Centrální provincii a v provincii Sabaragamuva. V okresech Badulla a Nuwara Eliya se neodehrál žádný teroristický útok. Tyto okresy jsou složeny především ze Sinhálců a šrilanských Maurů.

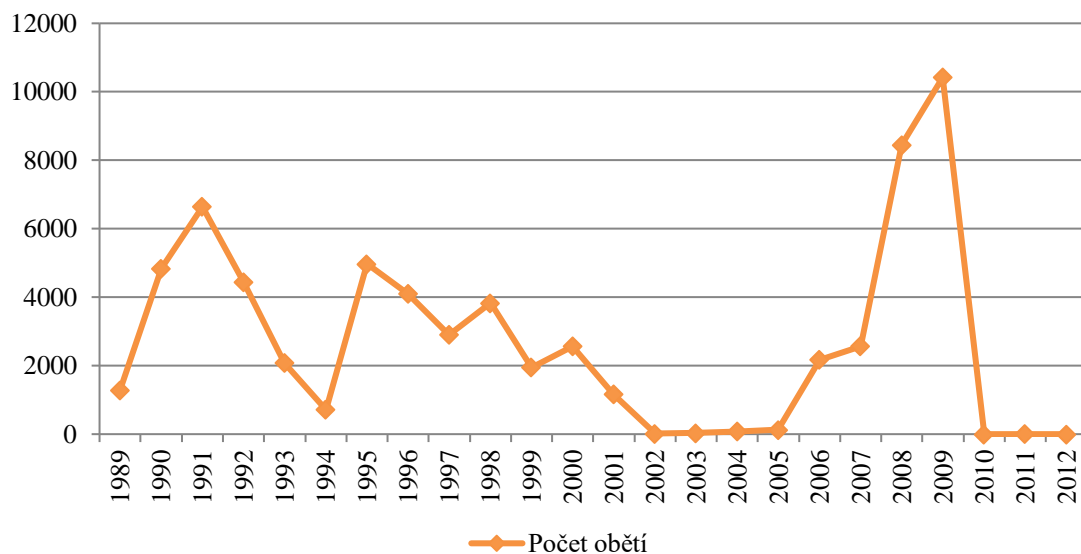
Za celé sledované období konfliktu (1989-2012) můžeme říci, že nejvíce útoků se odehrálo v okrese Batticaloa, který je ve všech třech obdobích zmiňován jako okres s největším počtem útoků. Můžeme si také všimnout, že během období se mění počet útoků, nicméně jejich koncentrace se téměř nemění.

3.2 Počet obětí

Počet obětí je termín, který se objevuje v řadě definic charakterizujících konflikt. Například Uppsala Conflict Data Program (UCDP) považuje za ozbrojený konflikt spor, při kterém došlo k minimálnímu počtu obětí 25. Právě z UCDP jsou převzata data pro tuto analýzu. V UCDP najdeme data ohledně počtu obětí a aktérů střetnutí, při kterých došlo k obětem na životech. Na rozdíl od předchozího ukazatele počtu teroristických útoků tato proměnná ukazuje prostorovou distribuci počtu obětí z řad civilistů, militantů i příslušníků státních složek. Analýza je rozdělena do třech časových období, která jsou vymezena stejně jako v případě předchozího ukazatele počtu teroristických útoků - 1989-1996, 1997-2004 a 2005-2012.

Od roku 1989 do roku 2012 bylo při šrilanském konfliktu zabito celkem 65 367 lidí, z toho 61 265 obětí zemřelo ve střetech, jichž se na jedné ze stran účastnila armáda státu (*state-based violence*), 613 obětí ve střetech mezi dvěma a více organizovanými skupinami, které nereprezentují stát (*non-state violence*) a 3489 případů jednostranného (*one-sided*) násilí organizované skupiny proti civilistům (UCDP, 2019). Počet obětí v jednotlivých letech můžeme vidět na grafu 5. Detailnější vývoj konfliktu v čase a jeho distribuci můžeme vidět v následujících podkapitolách, ve kterých jsem sledované období (1989-2012) rozdělila do tří period (1989-1996; 1997-2004; 2005-2012). Pro detailnější údaje viz Tab. P2 v příloze B.

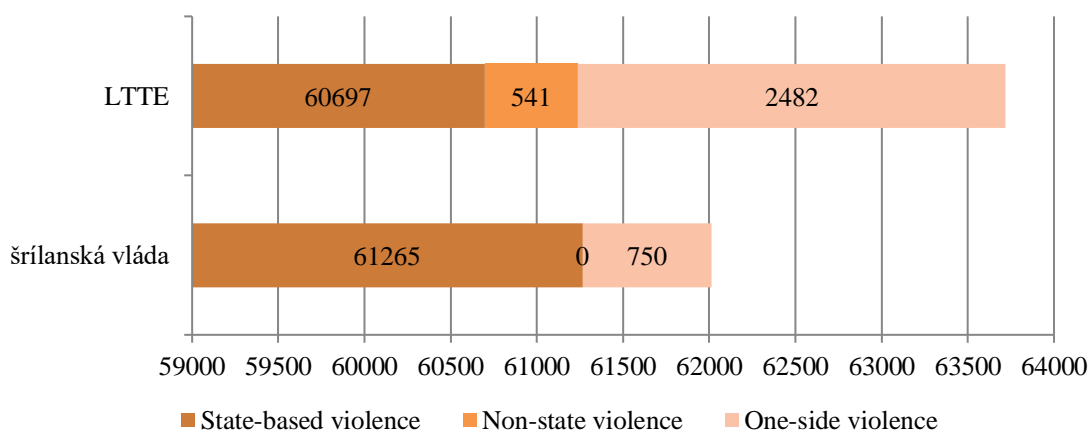
Vývoj počtu obětí konfliktu(1989-2012)

Graf 5 - Vývoj počtu obětí konfliktu na Šrí Lance 1989-2012
Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

Na grafu 6 můžeme vidět hlavní aktéry šrílanského konfliktu. Nejvíce obětí na životech je připisováno střetnutí mezi šrílanskou vládou a LTTE. Data jsou převzata z databáze UCDP, která charakterizuje aktéry jako účastníky střetnutí, při kterých došlo k obětem na životech. Tedy neznamená to nutně, že aktéři jsou viníci.

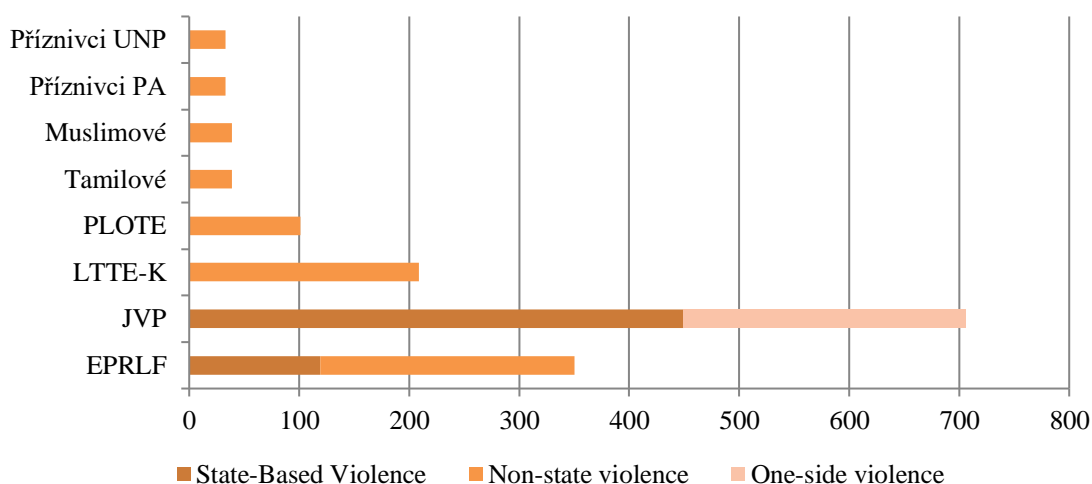
Počet obětí hlavních aktérů konfliktu (1989-2012)

Graf 6 - Počet obětí hlavních aktérů konfliktu na Šrí Lance 1989-2012
Pozn.: Typy konfliktu jsou pro přehlednost uváděny dle znění v databázi UCPD
Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

Dalšími aktéry jsou militantní separatistické skupiny a politické strany, jako je například Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF), People's Liberation Organization of Tamil Eelam a JVP, kteří působili pouze v letech 1989 a 1990. V letech 2004-2009 působila skupina LTTE-K, která vznikla v roce 2004 odtržením od LTTE. Střetnutí probíhala mezi LTTE a LTTE-K, tedy uvnitř tamilské etnické skupiny. Dalšími aktéry jsou samostatné skupiny muslimů a Tamilů. Mezi nimi došlo ke střetnutí v roce 1989 a dále až mezi lety 2002 a 2005 v okrese Trincomalee, ve městě Valaichchenai v okrese Batticaloa a ve vesnici Sammanturai v okrese Ampara. Další skupinou jsou příznivci politických stran PA a UNP, jejichž střetnutí doprovázely volební události v letech 1994 a 1999. Vedlejší aktéři jsou z důvodu přehlednosti znázorněni na samostatném grafu 7.

Počet obětí vedlejších aktérů konfliktu (1989-2012)

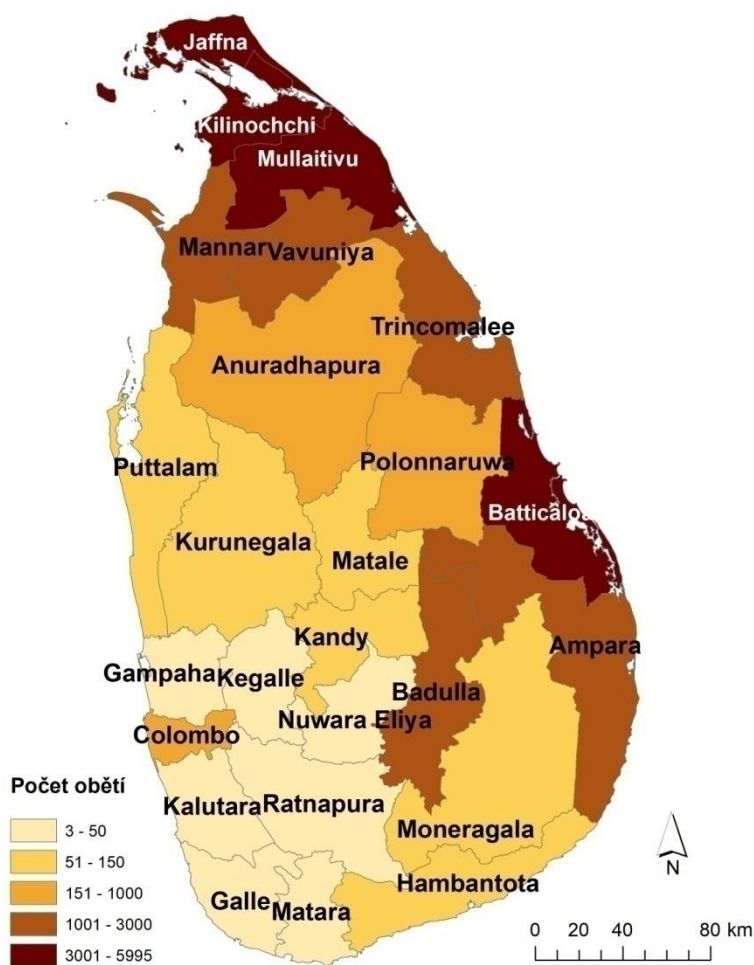

Graf 7 - Počet obětí vedlejších aktérů konfliktu na Šrí Lance 1989-2012
Pozn.: Typy konfliktu jsou pro přehlednost uváděny dle znění v databázi UCPD
Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

3.2.1 Distribuce počtu obětí (1989-1996)

V tomto období bylo zaznamenáno celkem 29 082 obětí na životech v důsledku etnického konfliktu, z toho 26 041 obětí zemřelo ve střetech, jichž se na jedné ze stran účastnila armáda státu, 386 obětí ve střetech mezi dvěma a více organizovanými skupinami, které nereprezentují stát a 2655 případů jednostranného násilí organizované skupiny proti civilistům. Většina obětí zemřela při střetnutích šrílanské vlády

a organizace LTTE. Šrilanská vláda se účastnila střetnutí, při kterých zemřelo celkem 26 718 osob, z nichž 677 civilistů. Při střetnutí mezi muslimy a Tamily zemřelo celkem 25 osob. V roce 1994 během parlamentních voleb zemřelo při střetnutí příznivců politických stran PA a UNP celkem 29 osob. Nejvíce obětí bylo způsobeno v roce 1991, naopak nejméně v roce 1994.

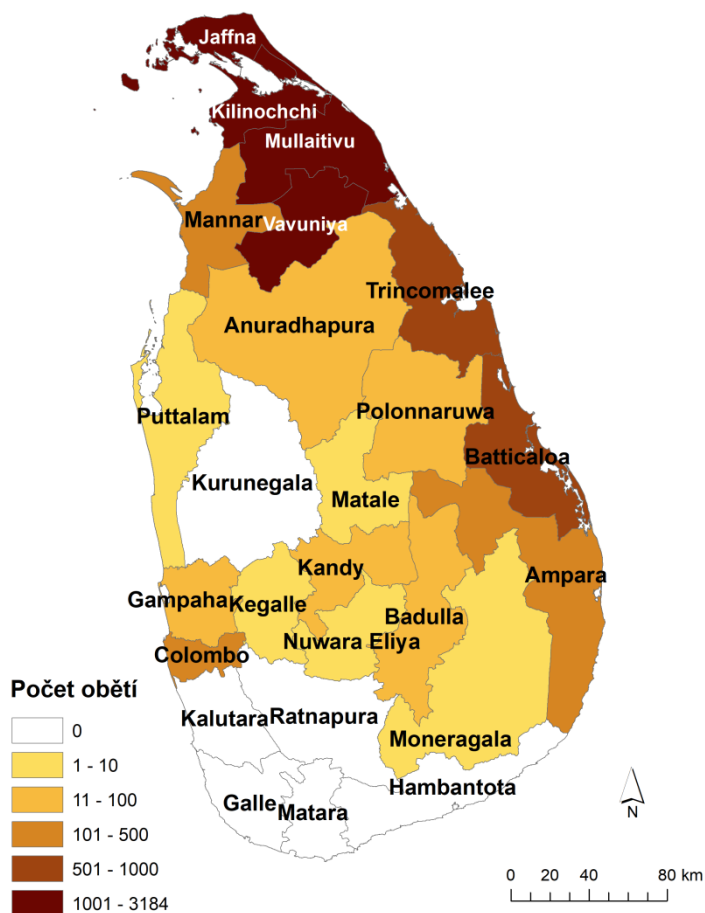
Obr. 5 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (1989-1996)
Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

Na mapě vidíme, že největší počet obětí najdeme v Severní provincii, v okresech Jaffna (5995), Mullaitivu (4883) a Kilinochchi (4844). Tyto okresy jsou z více než 85 % tvořeny tamilskou etnickou skupinou. Dále můžeme vidět vysoký počet obětí v okrese Batticaloa (3100). Batticaloa je tvořen především šrilanskými Tamily a Maury. Naopak nejméně obětí vidíme v jihozápadní části ostrova, například v okrese Gampaha byli pouze 3 oběti na životech. Okres se nachází severně od hlavního města Colombo

a je z 92 % tvořen sinhálskou etnickou skupinou. Můžeme si všimnout, že Colombo byl jeden z okresů, ve kterých se koncentrovalo největší množství teroristických útoků, nicméně druhá proměnná (počet obětí) vykazuje hodnoty nižší. Můžeme tedy předpokládat, že teroristické útoky v hlavním městě byly spíše cílené na infrastrukturu. Opačným případem je okres Kilinochchi, ve kterém se odehrál minimální počet teroristických útoků, nicméně se jedná o okres s třetím největším počtem obětí na životech. Můžeme předpokládat, že tyto oběti vznikly především při potlačování LTTE vládními silami.

3.2.2 Distribuce počtu obětí (1997-2004)

V tomto období bylo způsobeno celkem 12 545 obětí na životech, což je o více než polovinu méně než v minulém období. Z celkového počtu obětí jich 12 245 zemřelo ve střetech, jichž se na jedné ze stran účastnila armáda státu, 76 obětí ve střetech mezi dvěma a více organizovanými skupinami, které nereprezentují stát a 224 případů jednostranného násilí organizované skupiny proti civilistům. Nejvíce obětí bylo zaznamenáno v roce 1998, naopak nejméně jich bylo způsobeno v roce 2002, kdy byla uzavřena dohoda o příměří. Přibližně 97 % úmrtí bylo způsobeno při střetnutí šrílanské vlády a LTTE. Přičemž vláda je zodpovědná za 30 obětí na civilistech a LTTE za celkem 194 obětí na civilistech. Celkem 60 obětí bylo způsobeno při střetnutí LTTE a LTTE-K v roce 2004. Tyto útoky se koncentrovaly především do okresu Batticaloa na východě ostrova (celkem 50 z 60 obětí). Celkem 12 obětí bylo způsobeno při střetnutí Tamilů s muslimy v okresech Trincomalee a Batticaloa ve Východní provincii. Celkem 4 lidé zemřeli při střetech příznivců politických stran PA a UNP během prezidentských voleb v roce 1999 v centrálních částech ostrova.

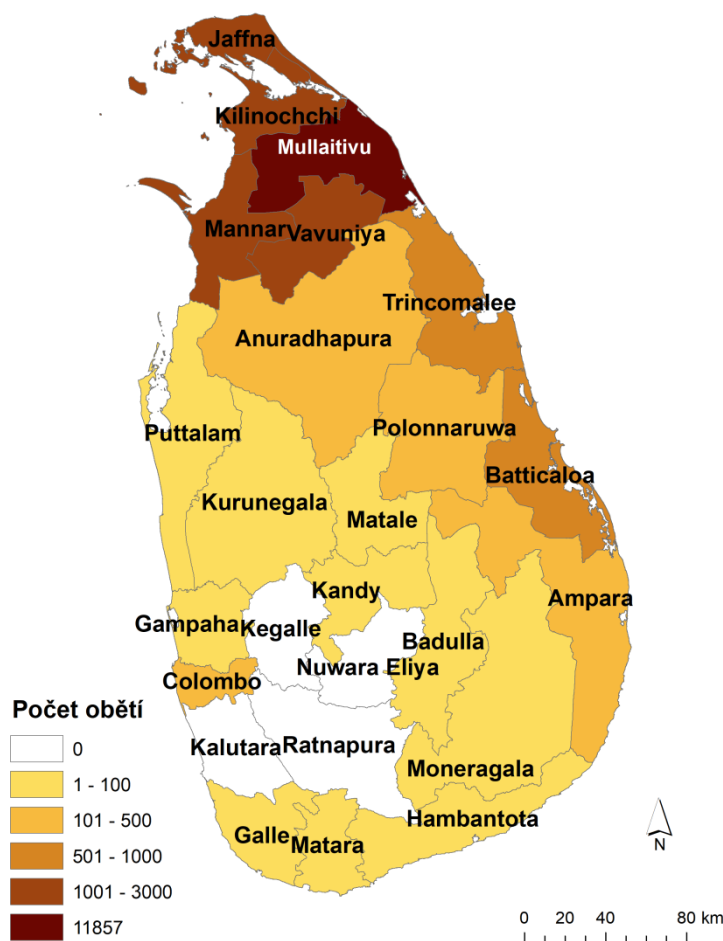
Obr. 6 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (1997-2004)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

Na mapě vidíme, že největší počet obětí najdeme v okresech Severní provincie, konkrétně v okrese Mullaitivu (3184), Kilinochchi (3020), Jaffna (2187) a Vavuniya (1550). Severní provincie je tvořena především tamilskou etnickou skupinou. Celkem v šesti okresech nedošlo k žádnému úmrtí vlivem konfliktu.

3.2.3 Distribuce počtu obětí (2005-2012)

V tomto období bylo znesvářenými stranami způsobeno celkem 23 740 obětí na životech. Nejvíce obětí bylo způsobeno v posledním roce občanské války v roce 2009. Po válce byly pouze 2 oběti na životech v roce 2011. Opět většina obětí byla zapříčiněna při střetnutích šrílanské vlády a LTTE (22 979). V tomto období bylo

610 případů jednostranného násilí na civilistech, 43 z nich zaviněno šrílanskou vládou. Celkem 149 obětí bylo zapříčiněno při střetnutí LTTE a LTTE-K. Tyto útoky se koncentrovaly do Východní provincie.

Obr. 7 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (2005-2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Uppsala Conflict Data Program, 2019

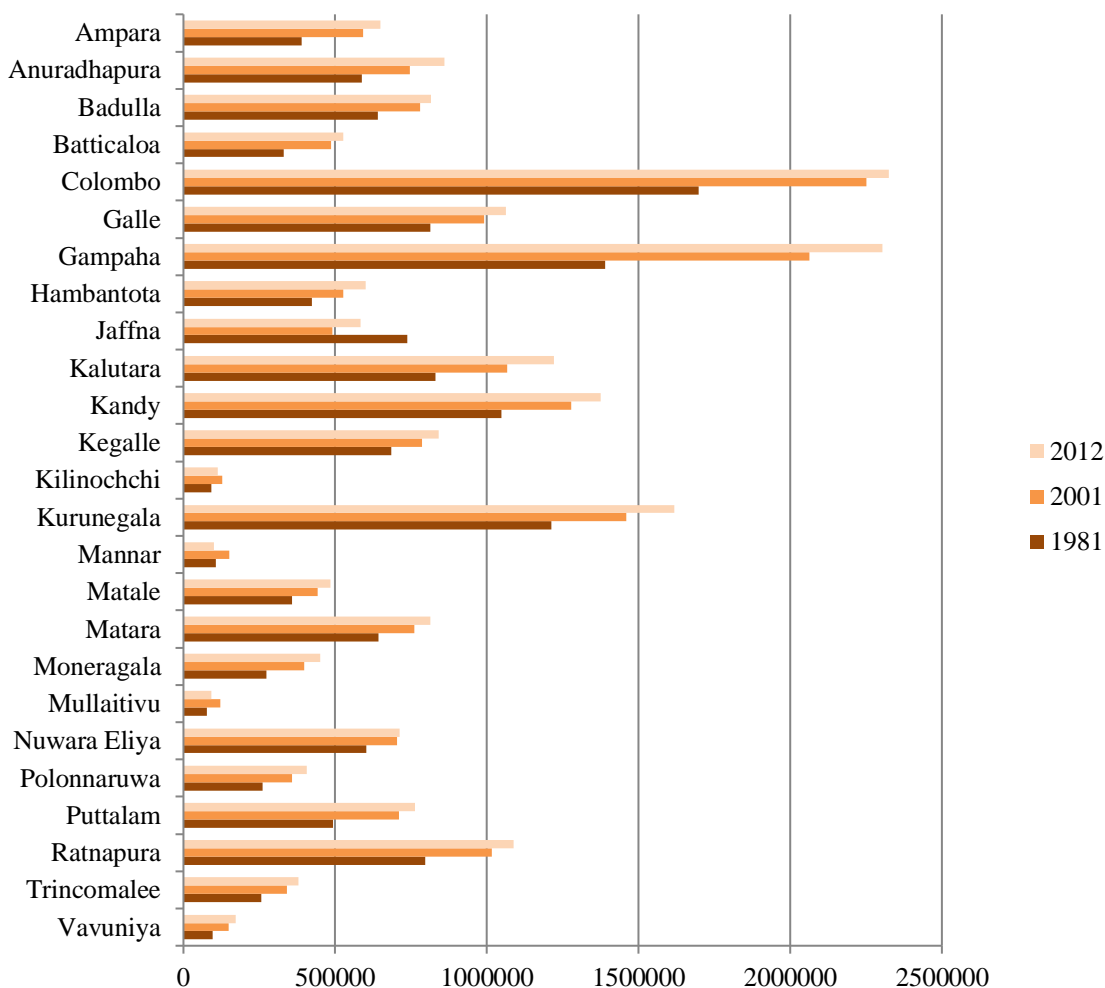
Na mapě vidíme, že největší počet obětí najdeme v okresech v Severní provincii. Nejvíce obětí bylo způsobeno v okrese Mullaitivu – celkem 11 857 obětí, což je více než polovina celkového počtu obětí v tomto období. Okres Mullaitivu je z 86 % tvořen šrílanskými Tamily a největší menšinu zde tvoří Sinhálci. Celkem ve 4 okresech nedošlo k žádnému úmrtí, jedná se o okresy Ratnapura, Kalutara, Kegalle a Nuwara Eliya. Okresy Ratnapura, Kalutara a Kegalle jsou z více než 85 % tvořeny sinhálskou etnickou skupinou. Okres Nuwara Eliya je ze 40 % tvořen Sinhálci a z 53 % indickými Tamily.

3.3 Etnická struktura populace

Konflikt na Šrí Lance je etno-politického charakteru, v této podkapitole je proto představena charakteristika obyvatelstva, týkající se etnického složení a jeho distribuce v jednotlivých okresech státu. Data jsou převzata z oficiálních statistických webových stránek Šrí Lanky. Analýza je rozdělena do tří vybraných let, ve kterých probíhalo sčítání obyvatelstva. Jedná se o roky 1981, 2001 a 2012.

Na grafu 8 můžeme vidět počet obyvatel a jejich vývoj v letech 1981, 2001 a 2012 za jednotlivé okresy. Nejvíce obyvatel se nachází v okrese Colombo. Jedná se o jeden z nejmenších okresů, kde je ovšem lokalizováno hlavní město Šrí Lanky. Mezi censy z let 1981 a 2001 vidíme, že téměř ve všech okresech počet obyvatel přibývá, kromě okresu Jaffna, ve kterém došlo k úbytku obyvatelstva o 248 167 obyvatel. Mezi censy v roce 2001 a 2012 došlo k úbytku obyvatelstva ve třech okresech. Jedná se o okresy Mannar, Mullaitivu a Kilinochchi. Při porovnání celkového vývoje obyvatelstva v jednotlivých okresech, úbytek počtu obyvatel vidíme pouze v okresech Jaffna (úbytek o 154,9 tisíc obyvatel) a Mannar (úbytek o 6,6 tisíc obyvatel). Tyto okresy najdeme v Severní provincii, do které se koncentrovalo vysoké množství teroristických útoků a počtu obětí.

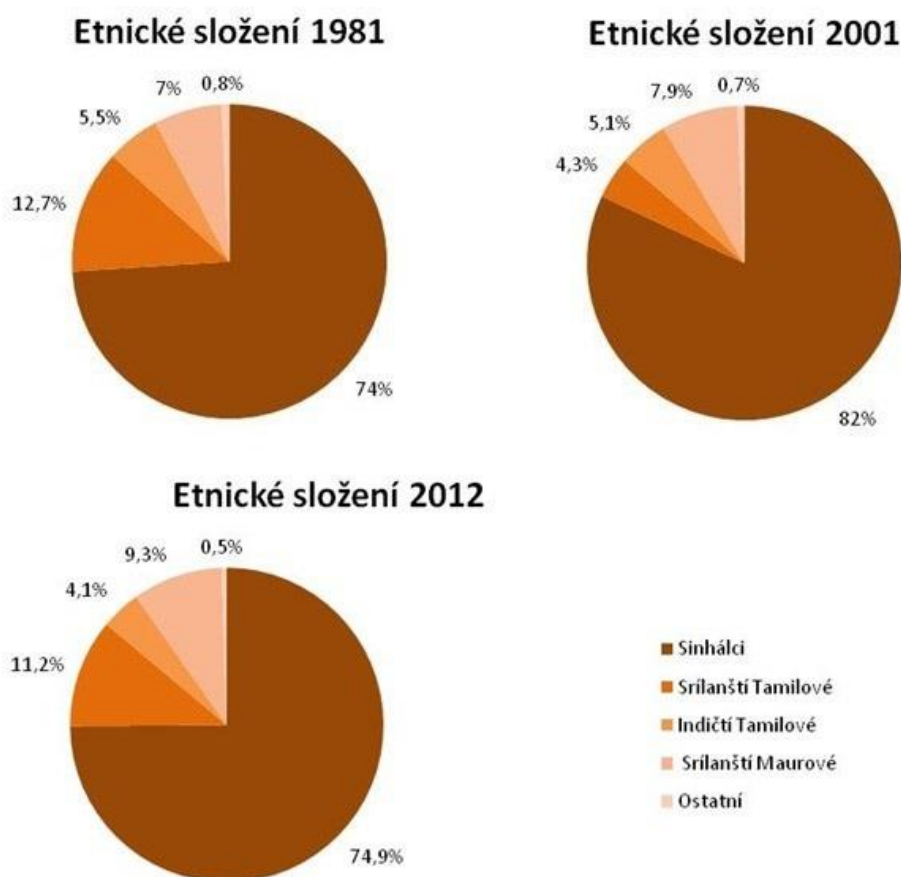
Vývoj počtu obyvatel v okresech Šrí Lanky

Graf 8 - Vývoj počtu obyvatelstva na Šrí Lance v letech 1981, 2001 a 2012
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

3.3.1 Etnické složení Šrí Lanky ve vybraných letech

Grafy na Obr. 8 ukazují zvýšení počtu sinhálského obyvatelstva ze 74 % v roce 1981 na 82 % v roce 2001 a jeho opětovného snížení na 74,9 % v roce 2012. Obrácený vývoj můžeme vidět u šrilánských Tamilů, kteří nejprve klesli z 12,7 % v roce 1981 na 4,3 % v roce 2001 a opětovného navýšení na 11,2 % v roce 2012. Výkyvy byly způsobeny převážně emigrací tamilského obyvatelstva do sousední Indie. Téměř neměnný vývoj sledujeme u indických Tamilů, šrilánských Maurů a ostatních etnických skupin na ostrově.

Obr. 8 - Etnické složení Šrí Lanky (1981, 2001, 2012)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

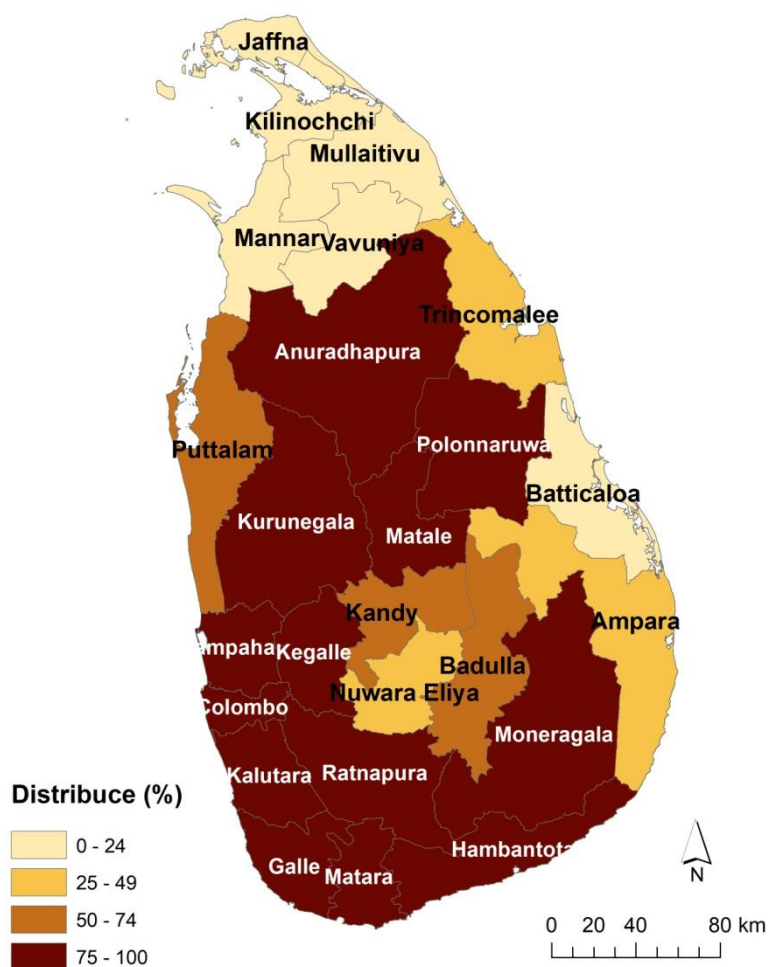
3.3.2 Distribuce etnických skupin

Na následujících mapách (Obr. 8-11) můžeme vidět prostorovou distribuci nejčastěji zastoupených etnických skupin Šrí Lanky, konkrétně tedy sinhálské etnikum, šrílanské Tamily, indické Tamily a šrílanské Maury. Data jsou z posledního sčítání lidu na Šrí Lance v roce 2012⁶. Kromě nejčastěji zastoupených etnických skupin znázorněných na mapách níže, najdeme na ostrově další etnické skupiny, jedná se o Burghery a Malajce. Obě etnika se nejvíce koncentrují do okresů Colombo a Gampaha, ale z důvodu malé početnosti a slabému významu pro genezi konfliktu nejsou znázorněna mapově. Detailnější procentuální zastoupení etnických skupin v okresech viz Tab. P3 v příloze C.

⁶ Na mapách prostorové distribuce jednotlivých etnických skupin jsou uvedeny mapy pouze z roku 2012. V předchozích letech (1989 a 2001) nedocházelo k výraznějším změnám prostorové distribuce, není tedy třeba uvádět také mapy z předchozích censů.

3.3.2.1 Prostorová distribuce sinhálského etnika

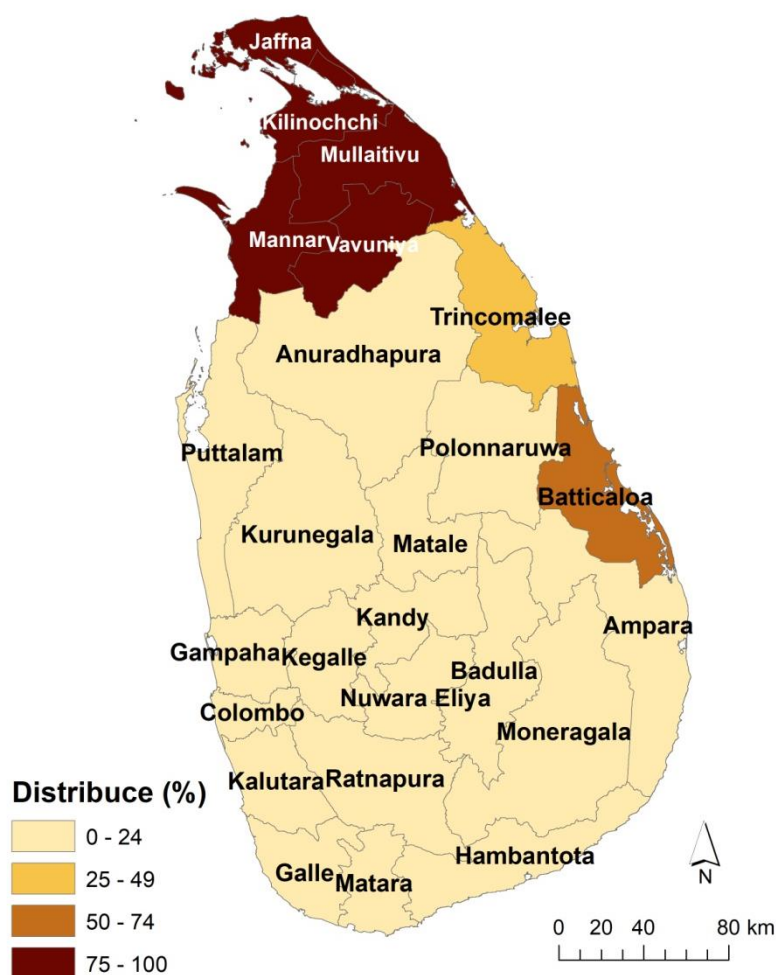
Na mapě můžeme vidět, koncentraci sinhálského etnika spíše do jihozápadních regionů. Celkem 13 z 25 okresů je tvořeno z více jak 75 % sinhálskou etnickou skupinou. Jedná se o nejrozšířenější etnikum, které má přes 15 milionů příslušníků. V okrese Gampaha najdeme největší počet Sinhálců – přes 2 miliony. Nejméně se skupina koncentruje do okresů v Severní provincii, tedy historicky tamilské oblasti. Například v okrese Jaffna najdeme pouze 2 284 (0,39 %) sinhálského obyvatelstva.

Obr. 9 -Procentuální zastoupení sinhálské etniky v okresech Šrí Lanky (2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

3.3.2.2 Prostorová distribuce šrilanských Tamilů

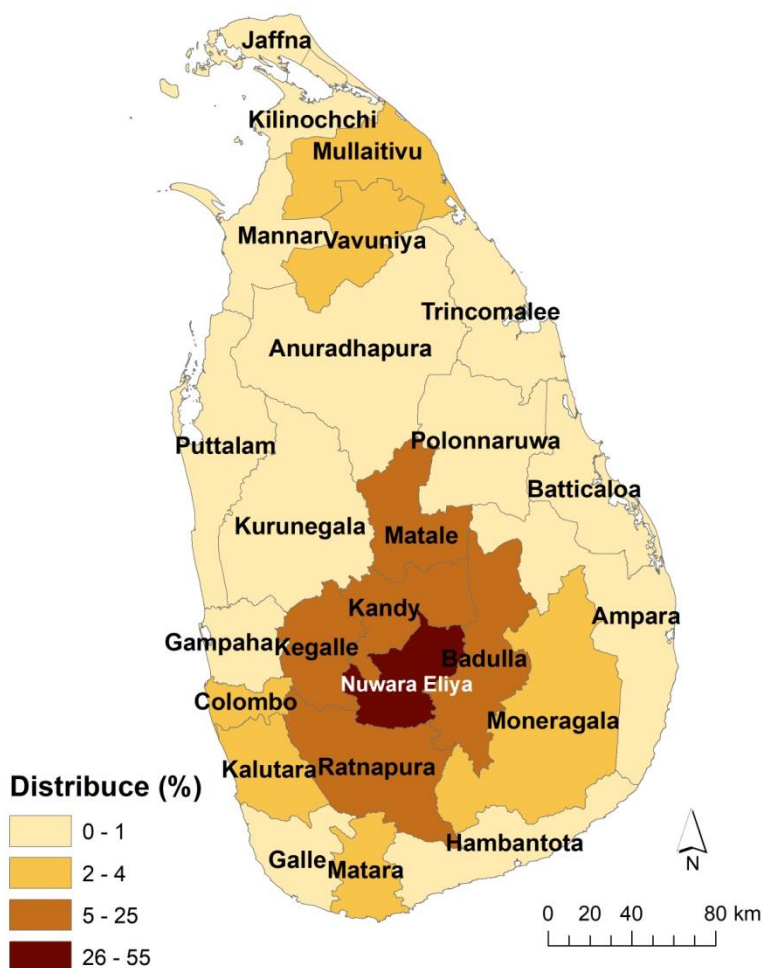
Na mapě můžeme vidět, že nejvíce Tamilů se soustředí do okresů v Severní provincii. Celkem jich zde žije téměř milion. Dále v okrese Batticaloa tvoří šrilanští Tamilové 72 % celkových obyvatel okresu (380 tisíc šrilanských Tamilů). Jedná se o druhé nejrozšířenější etnikum, která čítá přes 2 miliony obyvatel. Také se jedná o druhé nejstarší etnikum, které historicky obývalo severovýchodní části ostrova. Nejméně se šrilanští Tamilové koncentrují do Jižní provincie, kde tvoří přibližně 1 % z celkových obyvatel okresů.

Obr. 10 - Procentuální zastoupení šrilanských Tamilů v okresech Šrí Lanky (2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

3.3.2.3 Prostorová distribuce indických Tamilů

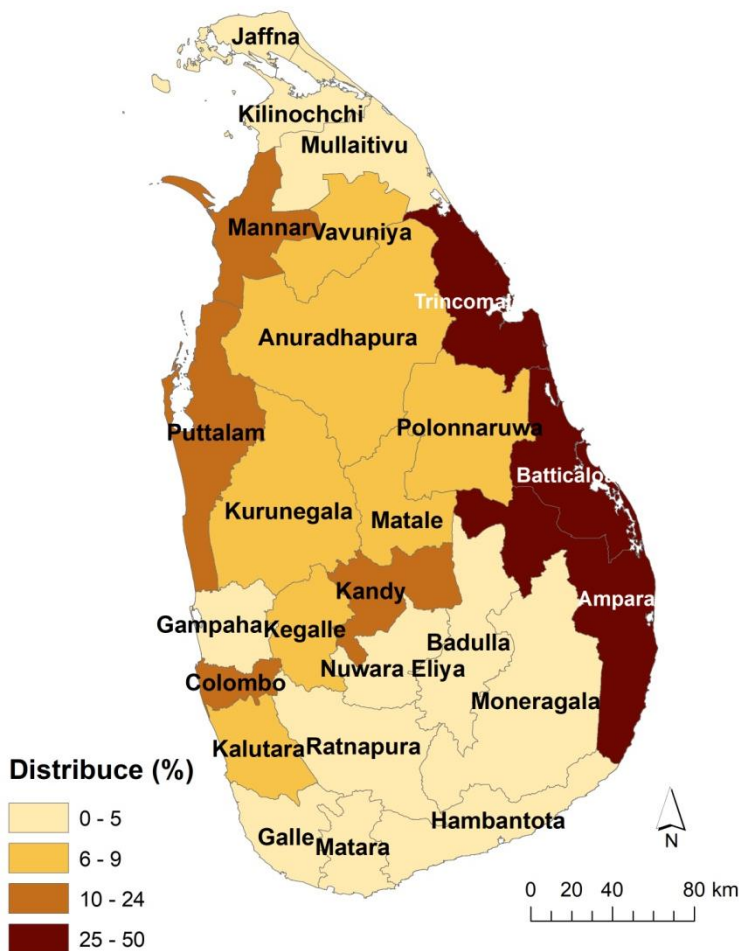
Na mapě vidíme výraznou koncentraci indických Tamilů do Centrální provincie. Indiští Tamilové čítají přes 800 tisíc obyvatel, z nichž téměř polovina žije v okrese Nuwara Eliya. V okolních okresech se koncentrace indických Tamilů pohybuje od 5 do 25 %, například v okrese Badulla tvoří 18 % celkového obyvatelstva okresu. Nejméně indických Tamilů najdeme v okrese Hambantota. Celkem jich zde žije 120, tedy 0,02 % z celkového počtu obyvatel okresu. Indiští Tamilové byli na Šrí Lanku dovezeni během kolonizace jako pracovní síla na čajových plantážích. Tyto plantáže se koncentrovaly především v centrální oblasti Šrí Lanky, proto je tato část dodnes obývána přistěhovanými Tamily výrazně více než jiné oblasti ostrova.

Obr. 11 - Procentuální zastoupení indických Tamilů v okresech Šrí Lanky (2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

3.3.2.4 Prostorová distribuce šrilanských Maurů

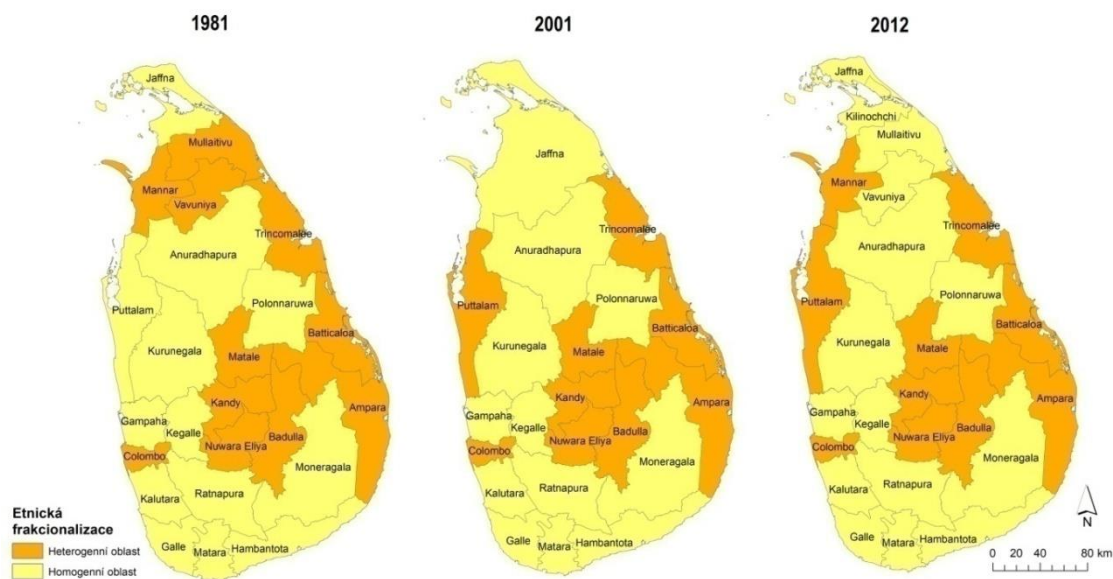
Největší koncentraci šrilanských Maurů najdeme ve Východní provincii. V okresech Trincomalee a Ampara tvoří více jak 40 % celkových obyvatel okresu. V okrese Batticaloa tvoří 25 % z celkového počtu obyvatel okresu. Celkem ve Východní provincii najdeme 574 327 Maurů, tedy přibližně 25 % ze všech Maurů žijících na Šrí Lance. Naopak nejméně jich najdeme v okresech Severní a Jižní provincie. Například v okrese Jaffna žije pouze 2 162 Maurů, tedy 0,37 % z celkového počtu obyvatel okresu. Maurové tvoří třetí největší etnikum Šrí Lanky, které má téměř 2 miliony obyvatel.

Obr. 12 - Procentuální zastoupení šrilanských Maurů v okresech Šrí Lanky (2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

3.3.3 Etnická frakcionalizace v okresech Šrí Lanky (1981, 2001, 2012)

Zda je okres etnicky homogenní či heterogenní lze zjistit dle *indexu etnické frakcionalizace*. Index byl vypočítán pro všechny okresy na Šrí Lance a ukáže nám, zdali se v konkrétní oblasti koncentruje větší či menší množství etnik. Výsledky indexu jsou vyjádřené na Obr. 12 za roky 1981, 2001 a 2012. Pro detailnější přehled výsledků etnické frakcionalizace viz Tab. P4 v příloze D.

Obr. 13 - Etnická frakcionalizace Šrí Lanky (1981, 2001 a 2012)
Zdroj: vlastní zpracování dle Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

Při sčítání lidu v roce 1981 neexistoval okres Kilinochchi a na mapě je tedy spojený s okresem Jaffna. Největší index heterogenity má okres Trincomalee v severovýchodní části ostrova. Okres je tvořen z 33 % sinhálským etnikem, z 34 % šrílanskými Tamily a z 29 % šrílanskými Maury. Naopak nejvíce homogenní je okres Hambantota na jihu Šrí Lanky, který je z 97 % tvořen Sinhálci. Heterogenní oblasti v Severní provincii jsou obydlené převážně tamilským etnikem a šrílanskými Maury. Okres Batticaloa je tvořen ze 71 % šrílanskými Tamily a z 24 % šrílanskými Maury. Druhý nejvíce heterogenní je okres Ampara, ten je tvořen z 39 % Sinhálci, ze 17 % šrílanskými Tamily a ze 43 % šrílanskými Maury. Okresy v centrální oblasti jsou tvořeny převážně Sinhálci a indickými Tamily.

Při sčítání lidu v roce 2001 neexistovaly samostatné okresy v Severní provincii, na mapě jsou tedy spojené a nazvané jako okres Jaffna. Největší heterogenitu mají okresy Ampara a Trincomalee, jejichž etnická skladba se z minulých let téměř nezměnila. Naopak největší homogenitu má opět okres Hambantota. Oproti předchozí mapě se okres Puttalam přesunul do kategorie heterogenních. Okres Puttalam byl v roce 1981 tvořen z 83 % sinhálským etnikem a z 10 % šrilanskými Maury. V roce 2001 se snížilo procento Sinhálců na 73 % a procento Maurů se zvýšilo na 19 %. Severní provincie je jako celek tvořena z 93,7 % šrilanskými Tamily.

Při sčítání v roce 2012 byly nejvíce heterogenní okresy Ampara a Trincomalee, u kterých se etnické složení opět nezměnilo. Naopak nejvíce homogenní je okres Jaffna, který je z 99 % tvořen šrilanskými Tamily.

3.4 Volební podpora sinhálských a tamilských stran

V etnicky promíšených státech se vliv etnicity mnohdy projevuje v politických rozhodnutích. Takový politický režim se nazývá etnokracie. Proto je tato podkapitola věnována analýze parlamentních voleb v letech 1989, 2001 a 2010. Dle politického systému Šrí Lanky, by měly volby do parlamentu probíhat každých 6 let. Nicméně se volby konají častěji, a to celkem 7x v období 1989-2015 z důvodu nestability vlád a vzniku předčasných voleb.

V této podkapitole se věnuji analýze volební podpory tamilských politických stran, tedy takových, které jsou tvořeny, zastupují či podporují tamilskou menšinu. Jednou z nejvýznamnějších tamilských politických stran je Tamilská osvobozenecská Fronta (*Tamil United Liberation Front*, TULF). Strana byla založena roku 1972 za účelem reprezentace tamilského obyvatelstva. Významnou roli měla hlavně před počátkem občanské války, při volbách v červenci 1977⁷. Další významnou stranou je Illankai Tamil Arasu Kachchi (ITAK), dříve známá jako Federal Party (FP). Strana byla založena v roce 1949 odtrhnutím od strany Ceylon Tamil Congress (CTC). Z této strany se později utvořila samostatná politická strana TULF. Tato strana působila v letech, kdy se sinhálské politické strany snažily o prosazení „Sinhala Only Act“. Volební zisky

⁷ Více v kapitole 2.4.2

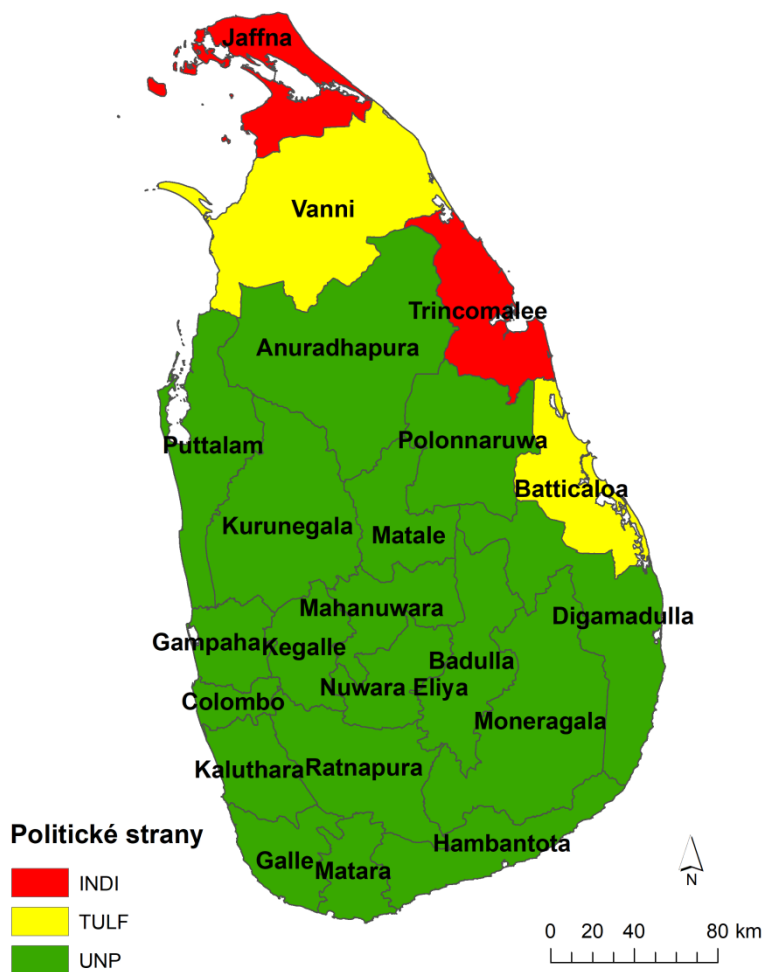
pro tamilské politické strany jsou sčítány dohromady a analyzovány jako agregovaný údaj. Pro detailnější výsledky voleb viz Tab. P5-P11 v příloze E.

3.4.1 Parlamentní volby 1989

Parlamentní volby v roce 1989 se konaly 15. února. Jedná se o první volby od roku 1977. Volby v roce 1983 byly zrušeny referendem. Strana, která dostala nejvíce hlasů v okresech, a tedy i získala nejvíce míst v parlamentu, byla strana UNP. UNP vyhrála volby i v roce 1977 a ve volbách 1989 tedy pokračovala ve svém většinovém působení v parlamentu. UNP byla založena v roce 1946. Při svém založení byla tvořena jak ze sinhálských, tak tamilských politiků, nicméně její složení se během let měnilo a strana se stávala převážně sinhálskou (Mason, 2003). Druhou nejvíce volenou stranou byla strana Sri Lanka Freedom Party (SLFP). SLFP je charakteristická silným sinhálským nacionalismem.

Když se zaměříme na okresy, téměř ve všech zvítězila UNP. Výjimkou jsou okresy Vanni a Batticaloa, ve kterých vyhrála TULF. TULF je strana založená v roce 1972, zaměřená na nezávislost území obývaného převážně Tamily. Nicméně v parlamentu získala pouze 10 míst, a to jako koalice. V okresech Jaffna a Trincomalee zvítězila Strana nezávislých kandidátů. Jedná se o tzv. Eelam Revolutionary Organisation of Students (EROS). EROS byla založena v roce 1975 v Londýně šrilanskými přistěhovalci, ale její aktivity byly záhy přeneseny na Šrí Lanku. Strana v parlamentu získala 13 míst.

Největší procento, tedy nejvíce homogenní volební výsledek byl zaznamenán v okrese Matale, kde vítězná strana získala 63,81 % hlasů. Naopak nejvíce fragmentovaný je okres Trincomalee, kde vítězná strana získala pouze 24,85 % hlasů. Další volebně roztržštěné okresy jsou Digamadulla, Batticaloa a Vanni, v nichž vítězná strana získala pod 40 % hlasů, což je na poměry Šrí lanky podprůměrný výsledek.

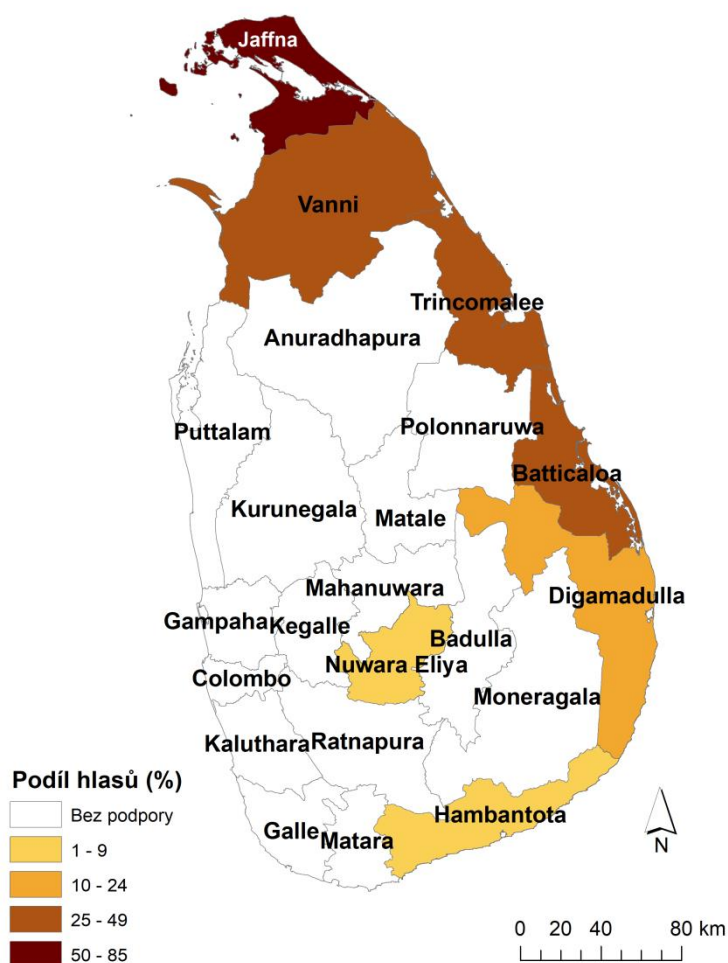

Obr. 14 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (1989)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

V parlamentních volbách v únoru 1989 figurovaly pouze čtyři tamilské politické strany, a to výše zmiňovaný TULF, Democratic People's Liberation Front (DPLF) a Ceylon Worker's Congress (CWC). CWC je jedna z nejstarších tamilských stran založená roku 1939. Strana dříve zastupovala zájmy plantážních dělníků indického původu. Poslední tamilskou stranou je výše zmiňovaná nezávislá strana EROS (Filipský, 2003).

Dohromady získaly tamilské strany celkem 390 933 hlasů (18 % z celkového počtu hlasů), z nichž 188 tisíc (48 %) bylo pro TULF, 175 tisíc (45 %) pro EROS, 19 tisíc (5 %) pro DPLF a 7 tisíc (2 %) pro CWC. Největší podpora pro tamilské politické strany byla zaznamenána v okrese Jaffna, kde strany dohromady získaly 85 % hlasů z celkového počtu hlasů v okrese. Nicméně v celkem patnácti okresech

nebyla zastoupena (tj. nekandidovala), či nebyla volena tamilská strana. V celkových výsledcích získala EROS většinu v okresech Jaffna a Trincomalee a v parlamentu získala celkem 13 míst. Zatímco TULF zvítězila v okresech Vanni a Batticaloa a jako koalice s dalšími třemi tamilskými stranami, konkrétně Eelam National Democratic Liberation Front (ENDLF), Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF) a Tamil Eelam Liberation Organization (TELO) získala 10 míst v parlamentu.

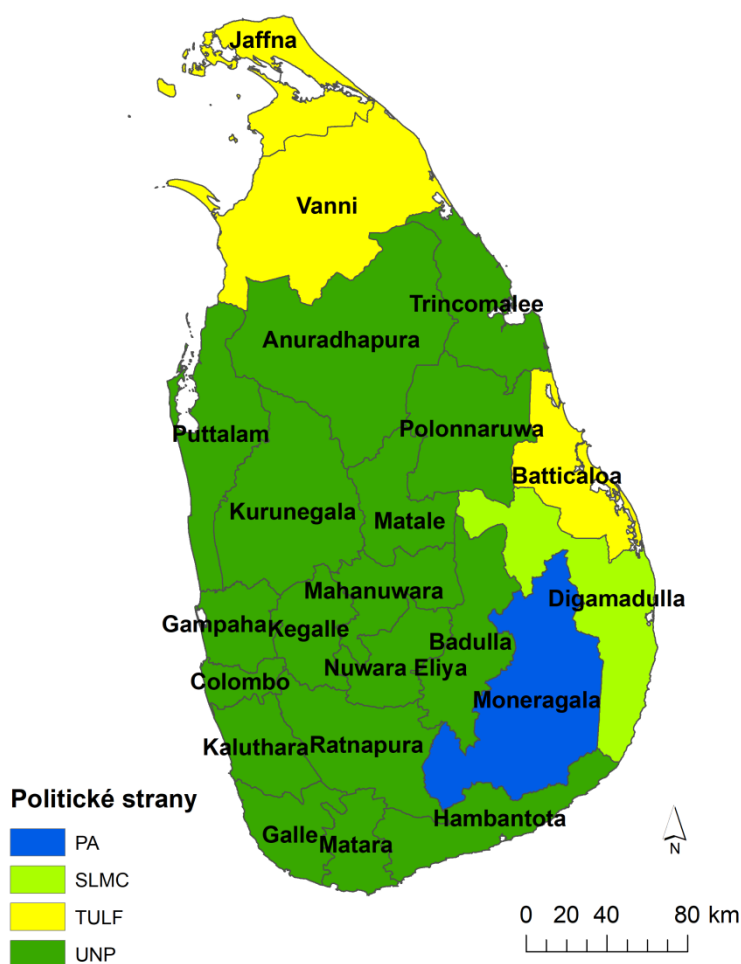
Obr. 15 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (1989)
Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

3.4.2 Parlamentní volby 2001

Parlamentní volby v roce 2001 se konaly již rok po volbách předchozích. Volby byly uspořádané po rozpuštění parlamentu prezidentkou Kumaratunga. Ve volbách získala nejvíce míst v parlamentu koalice United National Front (UNF), která byla iniciována stranou UNP. Opoziční stranou byla bývalá vítězná strana PA. Koalice UNF

byla tvořena jak sinhálskými (UNP), tak i tamilskými a muslimskými stranami, například Ceylon Workers Congress (CWC) a Sri Lanka Muslim Congress (SLMC).

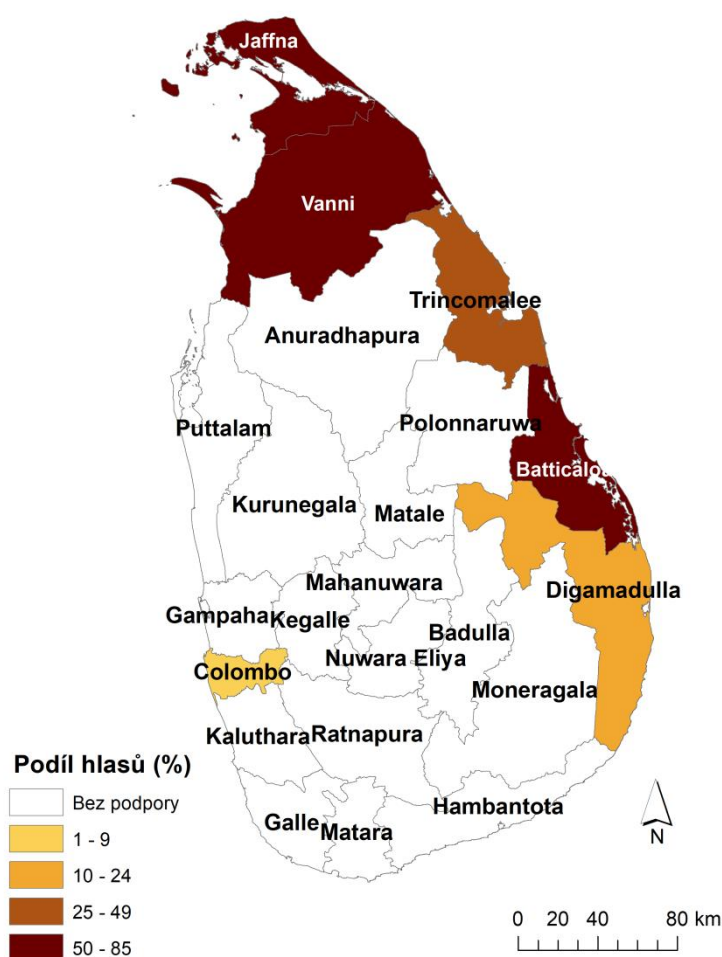
Při analýze okresů vidíme, že ve většině zvítězila UNP, pouze v okrese Moneragala zvítězila PA. V okrese Batticaloa a v okresech v Severní provincii zvítězila tamilská TULF, která po založení koalice s dalšími tamilskými stranami, získala celkem 15 míst v parlamentu. V okrese Digamadulla nejvíce hlasů získala SLMC. SLMC reprezentuje muslimskou komunitu na Šrí Lance. Největší procento hlasů získala UNP v okrese Nuwara Eliya, vyhrála s 68,28 % hlasů. Naopak heterogenní okresy jsou Digamadulla a Trincomalee, kde vítězné strany získaly pod 40 % hlasů.

Obr. 16 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (2001)
Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

V parlamentních volbách v prosinci 2001 figurovaly pouze tři tamilské politické strany, konkrétně TULF, DPLF a nově Eelam People Democratic Party (EPDP), vzniklou po rozpadu strany EPRLF v roce 1987.

Dohromady získaly tamilské strany celkem 436 293 hlasů (22 % z celkového počtu hlasů), z nichž 348 tisíc získala strana TULF (80 %), 71 tisíc (16 %) EPDP a 16 tisíc (4 %) DPLF. Největší podpora pro tamilské politické strany byla zaznamenána opět v okrese Jaffna – celkem 82 % hlasů z celkového počtu hlasů za okres. Nicméně v celkem v šestnácti okresech nebyla zastoupena či volena tamilská strana. V celkových výsledcích získala strana TULF většinu hlasů v okresech Jaffna, Vanni a Batticaloa. V parlamentu získala 15 míst jako koalice Tamil National Alliance (TNA). Strana EPDP obsadila v parlamentu dvě místa a DPLF pouze jedno.

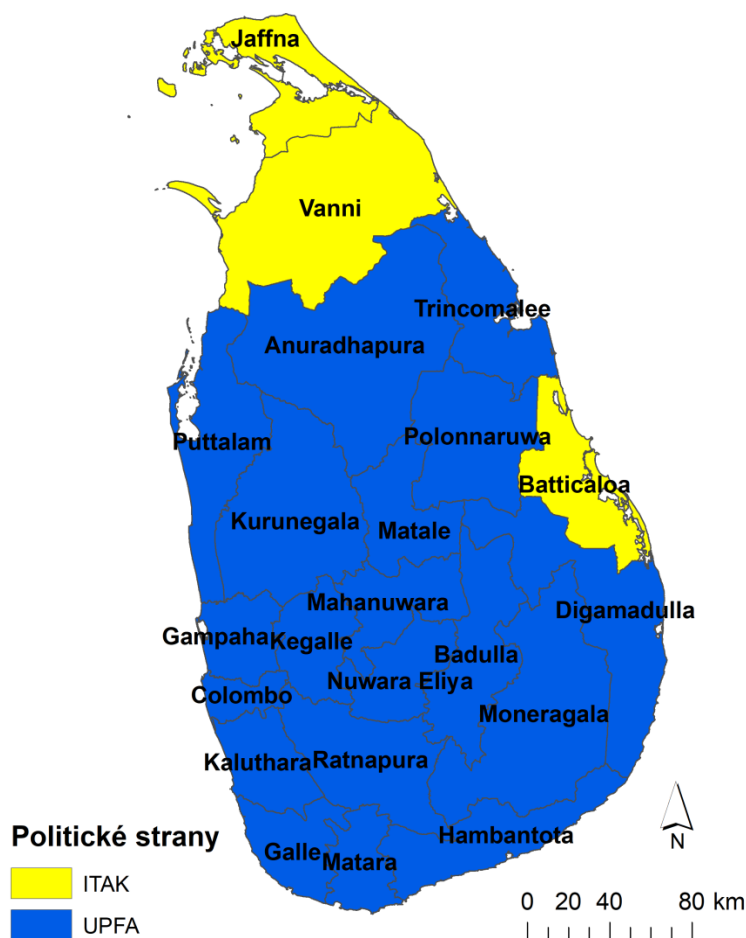

Obr. 17 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (2001)
Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

3.4.3 Parlamentní volby 2010

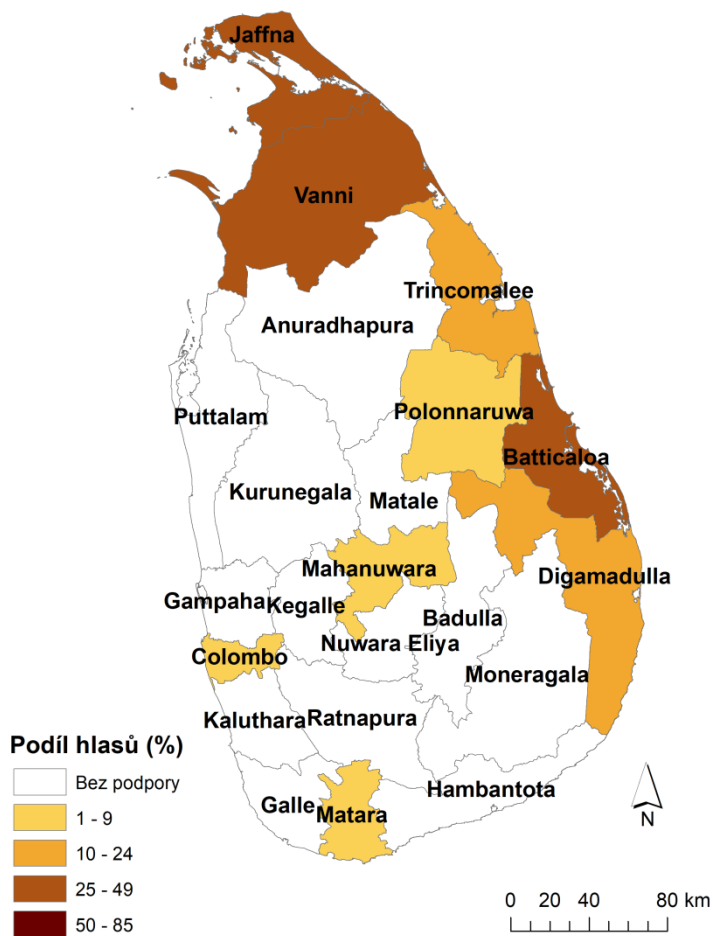
Parlamentní volby v roce 2010 se konaly 8. dubna. Jedná se o první parlamentní volby po konci občanské války. Ve volbách zvítězila koalice United People's Freedom Alliance (UPFA). Koalice vznikla po rozpadu PA v roce 2004. UPFA je tvořena jak sinhálskými, tak i tamilskými politickými stranami. Například Sri Lanka Freedom Party (SLFP), CWC nebo Eelam People's Democratic Party (EPDP). Hlavní opoziční stranou byla koalice UNF.

Ve většině okresů zvítězila UPFA. Výjimkou jsou okresy Jaffna, Vanni a Batticaloa, ve kterých zvítězila strana Illankai Tamil Arasu Kachchi (ITAK). V parlamentu se spojila s dalšími tamilskými stranami a utvořila koalici TNA. Dohromady získali 14 míst. UPFA byla volena se značnou homogenitou, v celkem 14 okresech získala více jak 60 % hlasů. Naopak nejvíce heterogenní jsou opět okresy Vanni a Baticaloa, kde vítězná strana získala méně než 40 % hlasů.

Obr. 18 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (2010)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

V parlamentních volbách v roce 2010 figurovalo, na rozdíl od předešlých let, celkem 10 tamilských politických stran. Z nich nejvýznamnějšími jsou strany ITAK, TULF a Thamil Makkal Viduthalai Pulikal (TMVP). Dohromady strany získaly 285 113 hlasů (35 % z celkového počtu hlasů), z nichž 233 tisíc (82 %) ITAK, 20 tisíc (7 %) TMVP a 9 tisíc (3 %) TULF. Největší podporu pro tamilské politické strany můžeme vidět v okresech Jaffna – celkem 46 % hlasů z celkových hlasů za okres. Téměř stejnou podporu můžeme vidět v okresech Batticaloa a Vanni, kde tamilské politické strany získaly 45 % hlasů. Nicméně celkem ve třinácti okresech nebyla zastoupena či volena tamilská strana. V celkových výsledcích získala strana ITAK většinu hlasů v okresech Jaffna, Vanni a Batticaloa. V parlamentu získala 14 míst jako koalice TNA. TMVP a TULF nezískaly žádná místa v parlamentu.

Obr. 19 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (2010)
 Zdroj: vlastní zpracování dle Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

3.5 Korelační analýza vztahů mezi proměnnými

Na výpočet korelace mezi proměnnými jsem využila *Pearsonův korelační koeficient*. Koeficient ukazuje závislost mezi dvěma veličinami a pohybuje se v intervalu $<-1; 1>$, přičemž čím blíže je k -1 , tím silnější a zápornější je vztah mezi proměnnými. Naopak čím blíže je k 1 , tím silnější a kladnější je tento vztah. Čím více se blíží k 0 , znamená to, že mezi proměnnými není téměř žádná závislost.

3.5.1 Vliv etnické struktury na výskyt konfliktů

Vliv etnické struktury na výskyt konfliktů je vyjádřen v tabulce 1. Tabulka zahrnuje celkem tři etnické skupiny (Sinhálce, šrilanské a indické Tamily) a etnickou frakcionalizaci, která vyjadřuje míru etnické homogenity v okrese. Tyto *vysvětlující* proměnné jsou porovnávány skrze Pearsonův korelační koeficient s *vysvětlovanými* proměnnými (teroristické útoky, počet obětí) ve třech obdobích. Tyto období jsou 1989 až 1996; 1997 až 2004 a 2005 až 2012.

Vliv distribuce sinhálského etnika na konflikt se ve všech obdobích projevil jako silný a negativní, což znamená, že teroristické útoky a počet obětí se nekonztrují do sinhálských oblastí. Z předchozích zjištěných víme, že se konflikt (Obr. 2-7) koncentruje spíše do východních a severních částí ostrova, ve které najdeme minimální zastoupení sinhálské etnické skupiny (Obr. 8). Do východních a severních částí ostrova se spíše koncentruje etnická skupina šrilanských Tamilů (Obr. 9). Právě u šrilanských Tamilů se koeficient projevil jako kladný, což tedy znamená, že se konflikt koncentruje do oblastí s větším zastoupením tamilské menšiny. Velmi silný je koeficient v druhém období, kde dosahuje velmi vysokých hodnot u proměnné teroristických útoků. U indických Tamilů se koeficient projevil jako záporný, zároveň ale také velmi blízko nulové hodnotě, což znamená, že zde není žádný vztah mezi distribucí indických Tamilů a koncentrací konfliktu. Poslední sloupec nám ukazuje etnickou frakcionalizaci, která nám ukazuje, zda se konflikt koncentroval do etnicky promíšených nebo homogenních oblastí. Nicméně koeficient vykazuje hodnoty velmi blízko nule, tudíž zde není žádný vztah mezi etnicky promíšenými oblastmi a koncentrací konfliktu.

Období	Proměnná	Sinhálci	Šrilanští Tamilové	Indičtí Tamilové	Etnická frakcionalizace
I.	Teroristické útoky	-0,498	0,547	-0,342	0,187
	Počet obětí	-0,700	0,839	-0,013	0,030
II.	Teroristické útoky	-0,772	0,901	-0,219	0,158
	Počet obětí	-0,568	0,770	-0,115	-0,162
III.	Teroristické útoky	-0,639	0,578	-0,229	0,284
	Počet obětí	-0,509	0,596	-0,088	-0,067

Tabulka 1 - Pearsonův korelační koeficient – vliv etnické struktury na konflikt (1989-2012)

3.5.2 Vliv volby tamilských politických stran na výskyt konfliktů

Vliv volby tamilských politických stran na výskyt konfliktů je vyjádřen v tabulce 2. Tabulka zahrnuje podporu pro tamilské politické strany (součet podpory všech tamilských politických stran) a podporu pro vybrané jednotlivé tamilské strany. Tyto proměnné jsou pomocí hodnot Pearsonova korelačního koeficientu porovnávány s vysvětlovanými proměnnými (teroristické útoky, počet obětí) ve třech obdobích. Tyto období jsou 1989-1996; 1997-2004 a 2005-2012.

Vliv podpory tamilských politických stran na konflikt se ve všech obdobích projevil jako kladný. To znamená, že tamilské politické strany jsou voleny v oblastech s vysokou koncentrací konfliktních událostí. Koeficient dosahuje velmi vysokých hodnot (až 0,9). Tento výsledek koeficientu se shoduje také s výsledkem z předchozí tabulky 1, ve které se konflikt koncentroval do oblastí s větším zastoupením tamilské menšiny. U tamilských politických stran předpokládáme, že jsou voleny převážně v oblastech obývané Tamily. Tento předpoklad se tedy potvrdil.

V prvním období se největší vztah objevil u tamilské politické strany TULF, kde koeficient dosahuje hodnot přes 0,7. Další vztah vidíme u strany EROS, kde je kladný a silný vztah mezi vlivem podpory a koncentrací počtu obětí, nicméně mezi stranou EROS a koncentrací teroristických útoků není žádný vztah. Mezi podporou pro stranu DPLF a koncentrací konfliktu není žádný vztah, jelikož hodnoty koeficientu se přibližují spíše k nulové hodnotě. V druhém období můžeme vidět silnější vztahy (vyšší hodnoty koeficientu), než v období prvním, což znamená, že se konflikt koncentroval do oblastí, ve kterých byly tyto strany voleny. Největší vztah se projevil opět u strany TULF. Ve třetím období vidíme nejsilnější korelaci u politické strany ITAK. U strany TULF vidíme kladný vztah mezi vlivem podpory a koncentrací teroristických útoků, nicméně menší vztah mezi vlivem podpory a koncentrací počtu obětí. Strana TMVP má slabou kladnou korelaci mezi vlivem podpory a koncentrací teroristických útoků, nicméně mezi podporou a počtem obětí není žádný vztah, jelikož hodnoty jsou téměř nulové. Můžeme si všimnout, že se v žádném období neprojevil silný či slabší záporný vztah, to znamená, že se konflikt buď koncentroval do oblastí, ve kterých jsou voleny tamilské politické strany, nebo mezi volbou a konfliktem není žádný vztah.

Období	Proměnná	Tamilské strany
I.	Teroristické útoky	0,665
	Počet obětí	0,926
II.	Teroristické útoky	0,746
	Počet obětí	0,875
III.	Teroristické útoky	0,931
	Počet obětí	0,661

Tabulka 2 - Pearsonův korelační koeficient – vliv podpory tamilských politických stran na konflikt (1989-2012)

Období	Proměnná	EROS	TULF	DPLF	EPDP	ITAK	TMVP
I.	Teroristické útoky	0,390	0,766	-0,053			
	Počet obětí	0,754	0,791	0,274			
II.	Teroristické útoky		0,797	0,512	0,481		
	Počet obětí		0,803	0,714	0,762		
III.	Teroristické útoky		0,805			0,920	0,578
	Počet obětí		0,406			0,652	-0,022

Tabulka 3 - Pearsonův korelační koeficient – vliv podpory jednotlivých tamilských stran na konflikt (1989-2012)

4 Interpretace výsledků

První hypotéza předpokládala souvislost etnicky promíšených oblastí s koncentrací konfliktu. Etnicky promíšené okresy najdeme především v centrálních a východních částech ostrova. Nicméně dle předchozích výsledků analýzy (Obr. 2-7) se konflikt koncentruje spíše do okresů v Severní provincii a v menší míře také do Východní provincie. Okresy v Severní provincii jsou z více než 75 % tvořeny šrilanskými Tamily (Obr. 9). Východní provincie jsou více heterogenní, jelikož jsou tvořeny jak Sinhálci, tak i šrilanskými Tamily a Maury. Z výsledků korelační analýzy můžeme potvrdit předchozí analýzy skrze mapové výstupy a zodpovědět stanovené hypotézy. Hypotéza se týkala koncentrace konfliktu do etnicky promíšených oblastí. Nicméně hodnoty koeficientu mezi distribucí konfliktu a etnické frakcionalizace se pohybují v intervalu $\langle -0,16; 0,28 \rangle$. Tato hodnota je velmi blízko nule, tudíž mezi koncentrací konfliktu a etnicky promíšenými oblastmi není žádný vztah. Při korelaci distribuce konfliktu a dvou hlavních etnických skupin na ostrově vyšlo, že mezi distribucí konfliktu a koncentrací sinhálské etnické skupiny je záporný a silný vztah. Hodnoty se pohybují v intervalu $\langle -0,49; -0,77 \rangle$. Minusové a zároveň vysoké hodnoty značí, že se konflikt nekoncentroval do oblastí s větším zastoupením sinhálské etnické skupiny. Jinými slovy čím méně Sinhálců v lokalitě, tím je pravděpodobnější výskyt konfliktu. Naopak je tomu u šrilanských Tamilů, u kterých se hodnoty pohybují v intervalu $\langle 0,5; 0,9 \rangle$. Kladné a zároveň velmi vysoké hodnoty znamenají, že se konflikt koncentroval do oblastí s větším zastoupením tamilské etnické skupiny.

Druhá hypotéza předpokládala souvislost mezi podporou pro tamilské politické strany a koncentrací konfliktu. Okresy s nejvyšší podporou pro tamilské politické strany byly Jaffna, Vanni, Batticaloa a Trincomalee (Obr. 14,16,18). Tyto okresy vykazují jak koncentraci podpory pro tamilské politické strany, tak také konfliktu. Výjimkou je okres Colombo, který má také vysoký počet teroristických útoků, nicméně tyto útoky se týkaly především útoků na infrastrukturu, jelikož okres nevykazuje tak vysoké hodnoty u počtu obětí, jako u teroristických útoků. Zároveň tento okres nemá téměř žádnou podporu tamilských politických stran. Z výsledků korelační analýzy můžeme zodpovědět stanovené hypotézy. Hypotéza se týkala koncentrace konfliktu do oblastí, ve kterých jsou silné protamilské politické strany. Hodnoty koeficientu korelační analýzy mezi distribucí konfliktu a podpory se pohybují v intervalu $\langle 0,66; 0,93 \rangle$. Tyto

hodnoty jsou kladné a zároveň velmi vysoké, a tudíž tuto hypotézu potvrzují. Konflikt se tedy koncentruje do oblastí, ve kterých jsou silné protamilské politické strany.

Závěrem můžeme říct, že první hypotéza nebyla potvrzena, jelikož se konflikt (dle počtu teroristických útoků i obětí na životech) koncentruje více do oblastí s vyšším zastoupením příslušníků tamilského etnika, nikoliv do promíšených oblastí. Naopak se potvrdila hypotéza druhá, která tvrdí, že se konflikt koncentruje do oblastí s vyšší podporou pro tamilské politické strany ve volbách. Z regionálního hlediska najdeme tyto okresy v Severní a Východní provincii Šrí Lanky.

5 Implikace pro konflikt v Myanmaru

V této kapitole aplikuji zjištěné výsledky na obdobný konflikt, který se odehrává v Myanmaru (Barmě), konkrétně na jeho část Arakanský, neboli Rakhinský stát.

Myanmar, celým názvem „Svazová republika Myanmar“ se skládá z několika etnických skupin. Právě také díky multietnicitě je Myanmar rozdělen na sedm oblastí a sedm států⁸. Tyto státy jsou převážně obývány menšinovými etniky, například stát Shan je tvořen převážně etnickou skupinou zvanou Šanové. Nicméně ne všechny etnické skupiny mají svůj stát, jako je tomu například u Rohingů. Stejně jako Šrí Lanka byl Myanmar kolonizován Velkou Británií a také v roce 1948 byla vyhlášena nezávislost. Nicméně právě díky multietnickému složení nebyly všechny menšiny spokojené s post-kolonizačním administrativním uspořádáním a začaly se tvořit povstalecké síly, které vyhlásily válku centrální vládě. Tento konflikt jednotlivých menšin proti státu trvá do současnosti.

Nicméně poučení z příkladu Šrí Lanky se týká pouze jednoho z nejnovějších a mediálně výrazných konfliktů. Rakhinský stát je tvořen několika etnickými skupinami, z nichž jednou jsou Rohingové, kteří jsou převážně muslimové. Rohingové byly dlouho diskriminováni buddhistickou většinou (Beyrer, 2017). V roce 2012 zde došlo k řadě násilných útoků s oběťmi na životech, po kterých byla řada Rohingů přemístěna do vystěhovaleckých táborů a někteří hledali útočiště v sousedních zemích. Vláda spustila řadu opatření doporučenou poradní komisí OSN, nicméně tato doporučení ještě nebyla uskutečněna a diskriminace menšiny pokračovala (Berreby, 2018). Současný konflikt započal v roce 2016, kdy Arakánská rohingská armáda spásy (Arakan Rohingya Salvation Army, ARSA) podnikla řadu útoků na myanmarské policejní stanice. Armáda odpověděla rozsáhlým útokem proti ARSA a uzavřela hranice humanitárním organizacím. Tyto nepokoje způsobily masový odliv Rohingů do sousedního Bangladéše, jelikož armáda započala vypalovat rohingské vesnice a útočit na civilisty (Beyrer, 2017).

Události v Myanmaru a na Šrí Lance jsou si velmi podobné, například co se týče diskriminace menšiny či zamítnutí občanství. Stejně tak se etnické skupiny liší jak jazykem, tak i náboženstvím a historií. Na základě zjištěných výsledků v této práci, by

⁸ Na základě Ústavy z roku 1974, jednotlivá etnika své autonomní oblasti získávala postupně.

se podobné práce v budoucnu mohly zaměřit na zkoumání etnických skupin a jejich vzájemných vztahů v Myanmaru. Výzkum by se mohl zaměřit buď na celý Rakhinský stát, nebo lépe na jeho severní část, tedy na oblast obývanou Rohingy, která je zároveň primárním výskytem konfliktních událostí. Vybraná oblast by měla být analyzována, stejně jako na Šrí Lance, pomocí statistických dat o počtu úmrtí, teroristických útoků a zejména etnické distribuce. Nicméně se nezdá být užitečné analyzovat politickou podporu pro Rohingy na republikové úrovni. A to na základě toho, že Myanmar je multietnický stát. V Myanmaru žije přes 55 milionů obyvatel, z toho jen přibližně 800 tisíc (1,5 %) Rohingů. Nezdá se tedy, že by se rohingská politická strana projevila v parlamentních volbách Myanmaru. Podobná analýza by byla vhodná pouze na regionální úrovni, např. Rakhinský stát má přibližně 2,7 milionů obyvatel. Na této úrovni by již analýza vhodná byla.

Myslím si, že by se myanmarská vláda, má-li zájem na udržení jednotného Myanmaru, měla zaměřit na opatření proti eskalaci konfliktu, který by mohl přerůst například v separatistické hnutí, jako tomu bylo na Šrí Lance. Další možností je vyhledat pomoc v nadnárodních organizacích, nicméně na Šrí Lance to situaci nevyřešilo.

6 Závěr

Cílem této práce bylo objasnit etno-politické a geografické aspekty konfliktu na Šrí Lance. Lze říci, že průběh konfliktu měl čtyři důležité body - (1) rok 1989 a konec indické intervence, (2) volby v roce 1994, po kterých byla zaznamenána eskalace útoků a počtu obětí, (3) období norské intervence a (4) poslední fáze konfliktu (2006-2009). Co se týče distribuce, tak se konflikt z hlediska počtu teroristických útoků a počtu obětí koncentroval do oblasti obývané převážně tamilskou menšinou, tedy do okresů v Severní a Východní provincii, ve kterých se také koncentrovala podpora pro tamilské politické strany. Tím se tedy vyvrátila první hypotéza, která tvrdí, že se konflikt koncentruje do oblastí promíšených a potvrdila hypotéza druhá, která tvrdí, že se konflikt koncentruje do oblastí, ve kterých jsou silné protamilské politické strany.

V této práci nebyly důkladně zkoumány příčiny vzniku konfliktu anebo jeho důsledky. Mnoho autorů se této problematice věnuje (viz kapitola 2) a proto jsem se zaměřila spíše na analýzu prostorovou. Tato bakalářská práce se zaměřovala na prostorovou distribuci konfliktu, etnických skupin a politické podpory, nikoliv například na ekonomické faktory. Další výzkum by se mohl zaměřit také na ostatní aspekty konfliktu, nejen jeho prostorové části.

Jako implikaci pro další výzkum bych doporučila konkrétnější analýzu politické podpory pro jednotlivé strany nebo také detailnější analýzu konfliktu na úrovni obcí v úžeji vybraných „klíčových“ regionech. Pro potřeby tohoto výběru mohou posloužit i zjištění prezentovaná v této práci. Dále se lze zaměřit na vývoj politického rozhodování, který v minulosti znamenal vypuknutí konfliktu. Tímto studiem a včasným zásahem lze předejít znovuoobjevení konfliktu.

Seznam použité literatury a dalších zdrojů

BARŠA, Pavel, STRMISKA, Maxmilián. Národní stát a etnický konflikt: politologická perspektiva. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 1999. Politologická řada. ISBN 80-85959-52-6

BERREBY, David. Věci, které nás rozdělují. *National Geographic Česko*. 2018, 38-61

BEYRER, Chris. Ethnic cleansing in Myanmar: the Rohingya crisis and human rights. *The Lancet* [online]. 2017, 1570-1573 [cit. 2019-03-18].

BHAVNANI, Ravi, Dan MIODOWNIK a Hyun Jin CHOI. Three Two Tango: Territorial Control and Selective Violence in Israel, the West Bank, and Gaza. *Journal of Conflict Resolution* [online]. 2011, 133-158 [cit. 2019-02-07].

BROWN, Michael E., The Causes of Internal Conflict: An Overview. BROWN, Michael E., COTÉ, Jr., Owen R., LYNN-JONES, Sean M., MILLER, Steven E.: Nationalism and Ethnic Conflict. Cambridge, Mass.: MIT Press, c1997. ISBN 9780262522243.

Department of Census and Statistics - Sri Lanka. *Government of Sri Lanka* [online]. [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <http://www.statistics.gov.lk/>

DEVOTTA, Neil. Illiberalism and Ethnic Conflict in Sri Lanka. *Journal of Democracy* [online]. 2002, 84-98 [cit. 2019-03-16].

Election Commission of Sri Lanka: Parliamentary Election Results. *Government of Sri Lanka* [online]. [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <http://elections.gov.lk/web/en/elections/elections-results/parliamentary-elections-results/>

FAERON, James D. Ethnic and Cultural Diversity by Country. *Journal of Economic Growth* [online]. 2003, 195-222 [cit. 2019-02-07].

GADM [online]. 2019 [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <https://gadm.org/data.html>

Global Terrorism Database [online]. National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism, 2009 [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <https://www.start.umd.edu/gtd/>

HARBOM, Lotta a Peter WALLENSTEEN. Armed Conflicts, 1946-2009. *Journal of Peace Research* [online]. 2010, 501-509 [cit. 2019-02-07].

HARFF, Barbara a Ted Robert GURR. *Ethnic Conflict in World Politics*. 2. New York: Taylor & Francis, 2003. ISBN -13: 9780813346274.

KLEM, Bart a Sarah BYRNE. Constructing legitimacy in post-war transition: The return of "normal" politics in Nepal and Sri Lanka?. *Geoforum* [online]. 2015, 224-233 [cit. 2019-03-16].

KLEM, Bart. The political geography of war's end: Territorialisation, circulation, and moral anxiety in Trincomalee, Sri Lanka. *Political Geography* [online]. 2014, 33-45 [cit. 2019-03-16].

KORF, Benedikt a Hartmut FÜNFELD. War and the commons: Assessing the changing politics of violence, access and entitlements in Sri Lanka. *Geoforum* [online]. 2006, 391-403 [cit. 2019-02-07].

LAITIN, David D. *Nations, States and Violence*. University of Oxford, 2007.

MASON, T. David. Structures of ethnic conflict: revolution versus secession in Rwanda and Sri Lanka. *Terrorism and Political Violence* [online]. 2003, 83-113 [cit. 2019-02-07].

MCCONNEL, Deirdre. The Tamil people's right to self-determination. *Cambridge Review of International Affairs* [online]. 2008, 59-75 [cit. 2019-03-16].

- MCDOWELL, Sara. Symbolic Warfare in the Ethnocratic State: Conceptualising Memorialisation and Territoriality in Sri Lanka. *Terrorism and Political Violence* [online]. 2012, 22-37 [cit. 2019-03-16].
- MESEV, Victor, Peter SHIRLOW a Joni DOWNS. The Geography of Conflict and Death in Belfast, Northern Ireland. *Annals of the Association of American Geographers* [online]. 2009, 893-903 [cit. 2019-02-07].
- NEIL, Devotta. Illiberalism and Ethnic Conflict in Sri Lanka. *Journal of Democracy* [online]. 2002, (13), 84-98 [cit. 2019-02-07].
- ORJUELA, Camilla. Building Peace in Sri Lanka: A Role for Civil Society?. *Journal of Peace Research* [online]. 2003, 195-212 [cit. 2019-03-16].
- PATSIURKO, Nataalka, John L. CAMPBELL a John A. HALL. Measuring cultural diversity: ethnic, linguistic and religious fractionalization in the OECD. *Ethnic and Racial Studies*[online]. 2011, 195-217 [cit. 2019-02-07].
- Political Parties. *Parliament of Sri Lanka* [online]. [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <https://www.parliament.lk/en/members-of-parliament/political-parties>
- SAMARANAYAKE, Gamini. Patterns of Political Violence and Responses of the Government in Sri Lanka, 1971-1996. *Terrorism and Political Violence* [online]. 1999, 110-122 [cit. 2019-02-07].
- SELVADURAI, S. D. a M. L. R. SMITH. Black Tigers, Bronze Lotus: The Evolution and Dynamics of Sri Lanka's Strategies of Dirty War. *Studies in Conflict and Terrorism* [online]. 2013, 547-569 [cit. 2019-02-07].
- SCHALLER, Mark. Geographical Frame of Reference and Dangerous Intergroup Attitudes: A Double-Minority Study in Sri Lanka. *Political Psychology* [online]. 2006, 615-631 [cit. 2019-03-16].

SPENCER, Jonathan. Performing democracy and violence, agonism and community, politics and not politics in Sri Lanka. *Geoforum* [online]. 2012, 725-731 [cit. 2019-03-16].

STRMISKA, Maxmilián. *Terorismus a demokracie: Pojetí a typologie subverzivního teroristického násilí v soudobých demokraciích*. Brno: Masarykova univerzita, 2001. ISBN 80-210-2755-X.

ŠLACHTA, Mojmír, Milan HOLEČEK a Tomáš BURDA. *Ohniska napětí ve světě*. Česká geografická společnost, 2007. ISBN 978-80-7011-926-6, 978-80-86034-74-4.

TESAŘ, Filip. *Etnické konflikty*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-097-9.

The Uppsala Conflict Data Program [online]. Uppsala: Department of Peace and Conflict Research, 2019 [cit. 2019-02-07]. Dostupné z: <https://ucdp.uu.se/#/exploratory>

YIFTACHEL, Oren a As'ad GHANEM. Understanding "ethnocratic" regimes: the politics of seizing contested territories. *Political Geography* [online]. 2004, (23), 647-676 [cit. 2019-02-07].

YIFTACHEL, Oren. Ethnocracy: The Politics of Judaizing Israel/Palestine. *Constellations: International Journal of Critical and Democratic Theory* [online]. 1999, 364-390 [cit. 2019-03-16].

Seznam tabulek a grafů

Tabulka 1 - Pearsonův korelační koeficient – vliv etnické struktury na konflikt (1989-2012).....	60
Tabulka 2 - Pearsonův korelační koeficient – vliv podpory tamilských politických stran na konflikt (1989-2012).....	62
Tabulka 3 - Pearsonův korelační koeficient – vliv podpory jednotlivých tamilských stran na konflikt (1989-2012)	62
Graf 1 - Vývoj teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012).....	28
Graf 2 - Vývoj teroristických útoků na Šrí Lance způsobených organizací LTTE (1989-2012).....	29
Graf 3 - Typy teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012).....	30
Graf 4 - Cíle teroristických útoků na Šrí Lance (1989-2012).....	30
Graf 5 - Vývoj počtu obětí konfliktu na Šrí Lance 1989-2012.....	37
Graf 6 - Počet obětí hlavních aktérů konfliktu na Šrí Lance 1989-2012.....	37
Graf 7 - Počet obětí vedlejších aktérů konfliktu na Šrí Lance 1989-2012	38
Graf 8 - Vývoj počtu obyvatelstva na Šrí Lance v letech 1981, 2001 a 2012	44

Seznam obrázků

Obr. 1 - Administrativní členění Šrí Lanky, 2019	21
Obr. 2 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (1989-1996)	32
Obr. 3 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (1997-2004)	34
Obr. 4 - Distribuce teroristických útoků na Šrí Lance (2005-2012)	35
Obr. 5 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (1989-1996)	39
Obr. 6 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (1997-2004)	41
Obr. 7 - Distribuce počtu obětí na Šrí Lance (2005-2012)	42
Obr. 8 - Etnické složení Šrí Lanky (1981, 2001, 2012)	45
Obr. 9 - Procentuální zastoupení sinhálské etniky v okresech Šrí Lanky (2012)	46
Obr. 10 - Procentuální zastoupení šrílanských Tamilů v okresech Šrí Lanky (2012)	47
Obr. 11 - Procentuální zastoupení indických Tamilů v okresech Šrí Lanky (2012).....	48
Obr. 12 - Procentuální zastoupení šrílanských Maurů v okresech Šrí Lanky (2012)	49
Obr. 13 - Etnická frakcionalizace Šrí Lanky (1981, 2001 a 2012)	50
Obr. 14 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (1989) .	53
Obr. 15 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (1989).....	54
Obr. 16 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (2001) ..	55
Obr. 17 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (2001).....	56
Obr. 18 - Vítězné politické strany parlamentních voleb v okresech Šrí Lanky (2010)...	58
Obr. 19 - Podíl hlasů pro tamilské politické strany v okresech Šrí Lanky (2010).....	59

Seznam zkratek

ARSA	Arakan Rohingya Salvation Army
CFA	Cease Fire Agreement
CTC	Ceylon Tamil Congress
CWC	Ceylon Worker's Congress
DPLF	Democratic People's Liberation Front
ENDLF	Eelam National Democratic Liberation Front
EPDP	Eelam People Democratic Party
EPRF	Eelam People's Revolutionary Liberation Front
EPRLF	Eelam People's Revolutionary Liberation Front
EROS	Eelam Revolutionary Organisation of Students
FP	Federal Party
GTD	Global Terrorism Database
IPKF	Indian Peacekeeping Force
ITAK	Ilankai Tamil Arasu Kachchi
JVP	Janatha Vimukthi Peramuna
LTTE	Liberation Tigers of Tamil Eelam
LTTE-K	Liberation Tigers of Tamil Eelam – Karuna
MEP	Mahajana Eksath Peramuna
MNDDA	Myanmar National Democratic Alliance Army
PA	People's Alliance
PLOTE	People's Liberation Organization of Tamil Eelam
SLFP	Sri Lanka Freedom Party
SLMC	Sri Lanka Muslim Congress
TELO	Tamil Eelam Liberation Organization
TMVP	Thamil Makkal Viduthalai Pulikal
TNA	Tamil National Alliance

TULFTamil United Liberation Front
UCDPUppsala Conflict Data Program
UNF United National Front
UNPUnited National Party
UPFA..... United People´s Freedom Alliance
USA United States of America

Seznam příloh

Příloha A.....	78
Příloha B.....	79
Příloha C.....	80
Příloha D.....	81
Příloha E.....	82

Přílohy

Příloha A

Teroristické útoky					
	1989-1996	1997-2004	2005-2012	1989-2012	Z toho LTTE
Ampara	99	12	43	154	125
Anuradhapura	38	4	13	55	32
Badulla	20	2	0	22	2
Batticaloa	155	57	126	338	259
Colombo	144	52	67	263	103
Galle	28	1	1	30	2
Gampaha	21	4	10	35	12
Hambantota	33	0	2	35	3
Jaffna	111	34	87	232	188
Kalutara	14	0	5	19	6
Kandy	48	7	5	60	8
Kegalle	11	0	2	13	2
Kilinochchi	10	4	6	20	18
Kurunegala	33	3	4	40	6
Mannar	28	5	20	53	41
Matale	8	1	2	11	2
Matara	34	0	2	36	2
Moneragala	17	1	7	25	14
Mullaitivu	42	14	22	78	71
Nuwara Eliya	1	1	0	2	1
Polonnaruwa	42	8	11	61	42
Puttalam	9	2	6	17	7
Ratnapura	17	1	1	19	0
Trincomalee	88	37	77	202	175
Vavuniya	39	22	79	140	118
Neznámé⁹	116	22	28	166	150
Celkem	1206	294	626	2126	1389

Tabulka P1 - Počet Teroristických útoků 1989-2012

Zdroj: GlobalTerrorism Database, 2019

⁹ Neznámé místo útoku

Příloha B

Počet obětí v okresech Šrí Lanky 1989-2012				
	1989-1996	1997-2004	2005-2012	1989-2012
Ampara	1952	200	178	2330
Anuradhapura	369	46	267	682
Badulla	2048	33	85	2166
Batticaloa	3100	655	712	4467
Colombo	368	198	148	714
Galle	17	0	17	34
Gampaha	3	20	13	36
Hambantota	128	0	10	138
Jaffna	5995	2187	1121	9303
Kalutara	22	0	0	22
Kandy	101	34	3	138
Kegalle	11	1	0	12
Kilinochchi	4844	3020	2659	10523
Kurunegala	53	0	4	57
Mannar	1280	410	2377	4067
Matale	65	4	20	89
Matara	32	0	16	48
Moneragala	53	1	69	123
Mullaitivu	4883	3184	11857	19924
Nuwara Eliya	35	3	0	38
Polonnaruwa	527	73	229	829
Puttalam	92	1	27	120
Ratnapura	28	0	0	28
Trincomalee	1714	790	769	3273
Vavuniya	1166	1550	1520	4236
Neznámé	196	135	1639	1970
Celkem	29082	12545	23740	65367

Tabulka P2 - Počet obětí 1989-2012

Zdroj: Uppsala Conflict Data Program, 2019

Příloha C

Procentuální zastoupení etnických skupin v okresech Šrí Lanky				
	Sinhálci	Šrílanští Tamilové	Indičtí Tamilové	Šrílanští Maurové
Ampara	39	17	0,13	43
Anuradhapura	91	1	0,06	8
Badulla	73	3	18,46	5
Batticaloa	1	72	0,39	25
Colombo	77	10	1,04	11
Galle	94	1	0,58	4
Gampaha	91	4	0,4	4
Hambantota	97	0	0,02	1
Jaffna	0	99	0,31	0
Kalutara	87	2	1,9	9
Kandy	74	5	6,19	14
Kegalle	85	2	5,2	7
Kilinochchi	1	97	0,91	1
Kurunegala	91	1	0,16	7
Mannar	2	80	0,69	17
Matale	81	5	4,8	9
Matara	94	1	1,49	3
Moneragala	95	2	1,11	2
Mullaitivu	10	86	2,47	2
Nuwara Eliya	40	5	53,07	2
Polonnaruwa	91	2	0,04	7,43
Puttalam	74	6	0,26	19
Ratnapura	87	5	5,71	2
Trincomalee	27	31	0,32	42
Vavuniya	10	82	1,15	7

Tabulka P3 - Procentuální zastoupení etnických skupin v okresech Šrí Lanky (2012)

Zdroj: Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

Příloha D

Index etnické frakcionalizace			
	1981	2001	2012
Ampara	0,639	0,647	0,634
Anuradhapura	0,167	0,184	0,165
Badulla	0,479	0,445	0,431
Batticaloa	0,437	0,384	0,419
Colombo	0,375	0,402	0,385
Galle	0,115	0,115	0,115
Gampaha	0,150	0,169	0,169
Hambantota	0,059	0,059	0,059
Jaffna	0,097	0,133	0,020
Kalutara	0,236	0,239	0,234
Kandy	0,431	0,427	0,426
Kegalle	0,253	0,253	0,270
Kilinochchi	/	/	0,059
Kurunegala	0,132	0,168	0,167
Mannar	0,649	/	0,330
Matale	0,347	0,347	0,330
Matara	0,097	0,115	0,115
Moneragala	0,133	0,115	0,09
Mullaitivu	0,410	/	0,250
Nuwara Eliya	0,630	0,576	0,556
Polonnaruwa	0,168	0,184	0,167
Puttalam	0,296	0,430	0,412
Ratnapura	0,265	0,252	0,238
Trincomalee	0,691	0,638	0,654
Vavuniya	0,605	/	0,312

Tabulka P4 - Index etnické frakcionalizace

Zdroj: Department of Census and Statistics – Sri Lanka, 2019

Příloha E

Parlamentní volby 1989				
	Vítězná politická strana		Strana s druhým nejvyšším počtem hlasů	
	Název	% hlasů	Název	% hlasů
Anuradhapura	UNP	56.39	SLFP	38,92
Badulla	UNP	58.97	SLFP	35,36
Batticaloa	TULF	35.49	INDI	29,88
Colombo	UNP	51.67	SLFP	28,29
Digamadulla	UNP	29.29	SLMC	28,69
Galle	UNP	50.40	SLFP	41,67
Gampaha	UNP	54.14	SLFP	41,34
Hambantota	UNP	55.92	SLFP	39,70
Jaffna	INDI	62.68	TULF	25,02
Kalutara	UNP	49.84	SLFP	40,94
Kegalle	UNP	61.12	SLFP	28,28
Kurunegala	UNP	58.51	SLFP	36,35
Mahanuwara	UNP	61.72	SLFP	31,91
Matale	UNP	63.81	SLFP	32,82
Matara	UNP	56.11	SLFP	35,28
Moneragala	UNP	52.42	SLFP	43,73
Nuwara Eliya	UNP	63.34	SLFP	27,18
Polonnaruwa	UNP	62.33	SLFP	33,29
Puttalam	UNP	62.62	SLFP	32,22
Ratnapura	UNP	57.89	SLFP	36,38
Trincomalee	INDI	24.85	SLFP	22,61
Vanni	TULF	39.99	SLMC	32,82

Tabulka P5 - Parlamentní volby (1989)

Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

Tamilské politické strany (parlamentní volby, 1989)					
	TULF	DPLF	CWC	EROS (INDI)	Celkem¹⁰
Anuradhapura	/	/	/	/	/
Badulla	/	/	/	/	/
Batticaloa	35,49	/	/	/	33
Colombo	/	/	/	/	/
Digamadulla	20,32	/	/	/	19
Galle	/	/	/	/	/
Gampaha	/	/	/	/	/
Hambantota	/	1,15	/	/	1
Jaffna	25,02	3,33	3,17	62,68	85
Kalutara	/	/	/	/	/
Kegalle	/	/	/	/	/
Kurunegala	/	/	/	/	/
Mahanuwara	/	/	/	/	/
Matale	/	/	/	/	/
Matara	/	/	/	/	/
Moneragala	/	/	/	/	/
Nuwara Eliya	/	6,06	/	/	6
Polonnaruwa	/	/	/	/	/
Puttalam	/	/	/	/	/
Ratnapura	/	/	/	/	/
Trincomalee	12,56	/	/	24,85	36
Vanni	39,99	/	/	/	36

*Tabulka P6 - Zastoupení tamilských politických stran v parlamentních volbách (1989)
Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019*

¹⁰ Z celkového počtu hlasů (Total Polled)

Parlamentní volby 2001				
	Vítězná politická strana		Strana s druhým nejvyšším počtem hlasů	
	Název	% hlasů	Název	% hlasů
Anuradhapura	UNP	45,93	PA	41,57
Badulla	UNP	53,81	PA	37,03
Batticaloa	TULF	48,17	SLMC	14,92
Colombo	UNP	51,62	PA	33,39
Digamadulla	SLMC	26,86	PA	23,28
Galle	UNP	44,10	PA	42,98
Gampaha	UNP	43,94	PA	43,08
Hambantota	UNP	40,02	PA	37,41
Jaffna	TULF	54,84	EPDP	30,66
Kaluthara	UNP	45,94	PA	40,91
Kegalle	UNP	49,36	PA	40,53
Kurunegala	UNP	48,59	PA	42,24
Mahanuwara	UNP	52,77	PA	39,23
Matale	UNP	50,43	PA	40,81
Matara	UNP	42,49	PA	42,37
Moneragala	PA	43,67	UNP	43,00
Nuwara Eliya	UNP	68,28	PA	24,67
Polonnaruwa	UNP	47,82	PA	40,60
Puttalam	UNP	50,61	PA	41,69
Ratnapura	UNP	46,41	PA	43,46
Trincomalee	UNP	39,05	TULF	34,83
Vanni	TULF	44,39	UNP	28,12

Tabulka P7 - Parlamentní volby (2001)

Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

Tamilské politické strany (parlamentní volby, 2001)				
	EPDP %	DPLF %	TULF %	Celkem
Anuradhapura	/	/	/	/
Badulla	/	/	/	/
Batticaloa	2.32	3,13	48.17	50
Colombo	0.06	/	1.20	1
Digamadulla	2.11	/	17.41	18
Galle	/	/	/	/
Gampaha	/	/	/	/
Hambantota	/	/	/	/
Jaffna	30.66	0,78	54.84	82
Kaluthara	/	/	/	/
Kegalle	/	/	/	/
Kurunegala	/	/	/	/
Mahanuwara	/	/	/	/
Matale	/	/	/	/
Matara	/	/	/	/
Moneragala	/	/	/	/
Nuwara Eliya	/	/	/	/
Polonnaruwa	/	/	/	/
Puttalam	/	/	/	/
Ratnapura	/	/	/	/
Trincomalee	0.91	/	34.83	33
Vanni	3.60	10,17	44.39	54

Tabulka P8 - Zastoupení tamilských politických stran v parlamentních volbách (2001)

Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

Parlamentní volby 2010				
	Vítězná politická strana		Strana s druhým nejvyšším počtem hlasů	
	Název	% hlasů	Název	% hlasů
Anuradhapura	UPFA	66,52	UNP	24,17
Badulla	UPFA	58,25	UNP	32,28
Batticaloa	ITAK	36,67	UPFA	34,33
Colombo	UPFA	51,19	UNP	36,17
Digamadulla	UPFA	51,41	UNP	35,32
Galle	UPFA	66,17	UNP	36,03
Gampaha	UPFA	63,37	UNP	28,65
Hambantota	UPFA	62,87	UNP	29,86
Jaffna	ITAK	43,85	UPFA	32,07
Kaluthara	UPFA	63,68	UNP	28,32
Kegalle	UPFA	66,89	UNP	28,95
Kurunegala	UPFA	63,84	UNP	31,78
Mahanuwara	UPFA	60,77	UNP	34,48
Matale	UPFA	66,96	UNP	28,47
Matara	UPFA	65,31	UNP	27,81
Moneragala	UPFA	75,64	UNP	18,12
Nuwara Eliya	UPFA	56,01	UNP	36,39
Polonnaruwa	UPFA	69,22	UNP	36,67
Puttalam	UPFA	64,83	UNP	31,36
Ratnapura	UPFA	68,86	UNP	28,21
Trincomalee	UPFA	42,78	UNP	28,40
Vanni	ITAK	38,96	UPFA	35,07

Tabulka P9 - Parlamentní volby (2010)

Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019

Tamilské politické strany (parlamentní volby, 2010) – 1. část					
	ITAK	TMVP	TULF	AITC	DPLF
Anuradhapura	/	/	/	/	/
Badulla	/	/	/	/	/
Batticaloa	36,67	9,35	2,45	/	0,08
Colombo	/	/	0,09	/	/
Digamadulla	10,47	0,58	/	/	/
Galle	/	/	/	/	/
Gampaha	/	/	/	/	/
Hambantota	/	/	/	/	/
Jaffna	43,85	0,05	1,95	4,28	/
Kaluthara	/	/	/	/	/
Kegalle	/	/	/	/	/
Kurunegala	/	/	/	/	/
Mahanuwara	/	/	/	/	/
Matale	/	/	/	/	/
Matara	/	0,01	/	/	/
Moneragala	/	/	/	/	/
Nuwara Eliya	/	/	/	/	/
Polonnaruwa	/	0,03	/	/	/
Puttalam	/	/	/	/	/
Ratnapura	/	/	/	/	/
Trincomalee	23,81	1,23	/	0,85	/
Vanni	38,96	0,02	1	/	5,52

*Tabulka P10 - Zastoupení tamilských politických stran v parlamentních volbách (2010) – 1. část
Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019*

Tamilské politické strany (parlamentní volby, 2010) – 2. část						
	EDF	EPDP	PERL	AITUF	CDUA	Celkem
Anuradhapura	/	/	/	/	/	/
Badulla	/	/	/	/	/	/
Batticaloa	0,59	/	/	/	/	45
Colombo	/	/	/	/	/	0,09
Digamadulla	0,15	/	/	/	/	11
Galle	/	/	/	/	/	/
Gampaha	/	/	/	/	/	/
Hambantota	/	/	/	/	/	/
Jaffna	0,58	/	1,23	/	/	46
Kaluthara	/	/	/	/	/	/
Kegalle	/	/	/	/	/	/
Kurunegala	/	/	/	/	/	/
Mahanuwara	/	/	/	/	0,01	0,01
Matale	/	/	/	/	/	/
Matara	/	/	/	/	/	0,01
Moneragala	/	/	/	/	/	/
Nuwara Eliya	/	/	/	/	/	/
Polonnaruwa	/	/	/	/	/	0,03
Puttalam	/	/	/	/	/	/
Ratnapura	/	/	/	/	/	/
Trincomalee	/	/	0,2	0,06	/	24
Vanni	1,3	2,68	/	/	/	45

*Tabulka P11 - Zastoupení tamilských politických stran v parlamentních volbách (2010) – 2. část
Zdroj: Parliamentary Election Results, Election Commission of Sri Lanka, 2019*

Abstrakt

TIŠEROVÁ, Jana. *Etno-politické aspekty konfliktu na Šrí Lance a implikace pro konflikt v Myanmaru*. Plzeň, 2019, 67 s., Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta ekonomická.

Klíčová slova: etnický konflikt, index etnické frakcionalizace, Myanmar, politické strany, politický konflikt, Sinhálci, Šrí Lanka, Tamilové

Tato bakalářská práce je zaměřena na prostorovou a časovou distribuci etno-politického konfliktu, který probíhal mezi lety 1983-2009 na Šrí Lance. Práce analyzuje prostřednictvím zahraničních webových databází průběh konfliktu (dle počtu teroristických útoků a počtu obětí). Dále zjišťuje vzájemnou souvislost koncentrace konfliktních událostí a distribucí etnických skupin a politické podpory na ostrově pomocí statistických databází Šrí Lanky. Analýza je pro přehlednost rozdělena do tří časových period a doprovázena vlastními mapovými výstupy, následně jsou výsledky porovnány pomocí korelační analýzy. Hlavním výzkumným cílem je objasnit etno-politické a geografické aspekty a jejich vzájemnou souvislost v průběhu konfliktu. Práce dochází ke zjištění, že distribuce etnické struktury a volba politických stran má vliv na koncentraci konfliktů. V závěru práce nalezneme implikaci pro obdobný konflikt v Myanmaru.

Abstract

TIŠEROVÁ, Jana. *Ethno-political aspects of the conflict in Sri Lanka and implications for the conflict in Myanmar*. Plzeň, 2019, 67 p., Bachelor Thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics.

Keywords: ethnic conflict, ethnic fractionation index, Myanmar, political conflict, political parties, Sinhala, Sri Lanka, Tamil

This bachelor thesis focuses on spatial and temporal distribution of ethno-political conflict which took place between 1983 and 2009 in Sri Lanka. The thesis analyzes the conflict development (according to the number of terrorist attacks and the number of victims) using several web databases. Furthermore, it examines the correlation between conflict events and ethnic group distributions and political support in the island using the Sri Lanka's statistical databases. For the sake of clarity, the analysis is divided into three time periods and accompanied by respective mapping outputs. The results are compared using the correlation analysis. The main research goal is to clarify the ethno-political and geographic aspects and their interconnection during the conflict. The thesis finds that the distribution of ethnic structure and the choice of political parties has an impact on the conflict concentration. In conclusion, there is an implication suggested for a similar conflict in Myanmar.